

Euroens Sarajevo

Fra LaRouche-bevægelsen 29. juni 2015 – Den krise, der nu ruller hen over gældsmarkederne, er ikke en græsk krise, men en krise i det bankerotte eurosystem og det amerikanske finanssystem. De fleste af nationerne i det transatlantiske område står over for en sammenbrudskrise, der kommer, hvis ikke i morgen, så inden for få uger; en sammenbrudskrise i de transatlantiske nationer, mod hvilken kun nationerne i Sydamerika har en vis beskyttelse.

Denne krise er nu blevet udløst pga. den finansielle og økonomiske voldtægt af Grækenland, og ikke som følge af landets meddelelse om at holde banklukket; det er ikke et græsk problem, at finanssystemet står på randen af et kædereaktionssammenbrud.

I kølvandet på den græske premierministers bestemte tale, hvor han bebudede banklukkedagene, og i hvilken han citerede præsident Franklin Roosevelt, materialiseredes det kaos, som kreditorerne ønskede, ikke, undtagen på deres egne markeder. Nye kilder, der interviewede borgere i græske byer – Reuters, *USAToday*, for eksempel – fandt, at de fleste grækere støtter regeringen og et »Oxi« (Nej) i folkeafstemningen: »Vi kan ikke blive fattigere« var et typisk svar. Der var en stærk støtte til Grækenlands holdning fra oppositionskræfter i Spanien og Italien, og fra britiske Labour-MP'er.

Grækerne befinder sig i realiteten i en mere stabil position end resten af Europas nationer. »Græsk krise kunne blive et 'Sarajevo'-øjeblik for euroen«, skrev *Guardians* ledende finans-klummeskriver, Larry Elliot; »Merkels strategi slog ikke bare fejl, den slog i den grad fejl«, stod der at læse i *Der Spiegel's* hovedoverskrifter. »Der er en reel trussel om Europas kollaps.«

Samtidigt meddelte guvernøren for Puerto Rico, at det ikke

længere kunne afbetale på sin gæld, det meget store beløb på 72 mia. dollar, og sendte chokbølger gennem det amerikanske marked for kommunale obligationer; Det Hvide Hus udelukkede at skride til enhver handling. Og snesevis af hedgefonde og banker, der, som lemminger, alle havde satset på den forkerte vej mht. eurogældskrisen, indkasserede store tab.

»Situationen for Londons og Wall Streets finanssystem er umulig«,

sagde *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche mandag.

Det er et generelt, ustoppeligt kollaps, som Obamaregeringen ikke kan løse. Grækerne befinder sig i en bedre position; de har handlet for at komme af med Schäuble-sygdommen, og Merkel-sygdommen. Der er kun én ting, der vil fungere: en global Glass/Steagall-politik, der begynder med USA's genindførelse af loven; og dernæst en produktiv kreditpolitik, der tilslutter sig Kinas og BRIKS' ditto. Ingen af delene vil ske uden at smide Obama og Merkel ud – hvilket også vil afvende en verdenskrig.«

Efter LaRouches vise ord genoptog markederne deres fald hele mandagen.

Supplerende materiale:

Tsipras' kampberedte erklæring på banklukkedagen

Den græske premierminister Alexis Tsipras' erklæring med meddelelse om, at bankerne lukker i en periode ('Bank Holiday') er lige så kampberedt som erklæringen om

folkeafstemningen, og den fortjener at citeres uddybende. Efter at have påpeget ECB's afvisning af at øge likviditeten til bankerne sagde Tsipras:

»Det er tydeligt, at målet for Eurogruppens og ECB's beslutninger er et forsøg på at afpresse det græske folks vilje og forhindre de demokratiske processer, nemlig afholdelse af folkeafstemning.

Det vil ikke lykkes dem.

Disse beslutninger vil kun have til følge at frembringe det stik modsatte resultat.

De vil yderligere styrke det græske folks beslutsomhed om at afvise de uacceptable memoranda-forslag og institutionernes ultimatummer.

En ting er sikkert: afvisningen af en forlængelse på nogle få, korte dage, og forsøget på at annullere en rent demokratisk proces, er en fornærmelse og en stor skændsel for Europas demokratiske traditioner.

Af denne grund sendte jeg en kort anmodning om en forlængelse igen i dag – denne gang til formanden for Europarådet og de 18 statsoverhoveder i Eurozonen, så vel som også til overhovederne for ECB, EU-kommissionen og det Europæiske Parlament.

Jeg afventer deres omgående svar på denne fundamentalt demokratiske anmodning.

De er de eneste, der – allerede i aften – kan omstøde Eurogruppens beslutning og gøre det muligt for ECB at gengive bankerne likviditet.

Det, vi har brug for i de kommende dage, er ro og tålmodighed. De græske bankers indeståender er fuldstændigt sikre.

Det er også sandt mht. betaling af lønninger og pensioner.

Vi vil håndtere enhver vanskelighed fattet og beslutsomt.

Jo mere roligt, vi konfronterer vanskeligheder, desto hurtigere vil vi overvinde dem, og desto mildere vil deres konsekvenser blive.

I dag har vi chancen for at bevise for os selv – og for verden – at retfærdighed kan sejre.

Endnu engang, vi har en historisk mulighed for at sende et budskab om håb og værdighed til Europa og til verden.

I disse kritiske timer, hvor vi sammen står ansigt til ansigt med historien, må vi huske, at det eneste, vi har at frygte, er frygten selv.[1]

Vi vil ikke tillade den at besejre os.

Vi vil lykkes.

Det græske folks værdighed stillet over for afpresning og uretfærdighed vil sende et budskab om håb og stolthed til hele Europa.

**[1] »Only Thing We Have to Fear Is Fear Itself«:
FDR's Første indsættelsestale:
<http://historymatters.gmu.edu/d/5057/>**

NYHEDSORIENTERING JULI:

Finanssystemets døds kamp, et nyt paradigme nu!

Det eneste, der kan give Grækenland en fremtid, vil være en gældssanering, hvor man afskriver en stor del af gælden, der under alle omstændigheder ikke kan betales tilbage, og som er opstået på svindelagtig vis.

Download (PDF, Unknown)

Helga Zepp-LaRouche: Erklæring om den strategiske situation: 'Vi er alle grækere!' – Kun med den Nye Silkevej har Europa en fremtid

Der er en meget reel og umiddelbart tilgængelig løsning på denne krise: Den »Win-win«-strategi, som Kina har tilbudt, dvs. samarbejde om opbygningen af den Nye Silkevej, den såkaldte »Et bælte, en vej«-politik, som den kinesiske præsident Xi Jinping, under APEC-topmødet i Beijing i oktober sidste år, inviterede præsident Obama og andre vigtige nationer til at deltage i, og som tilbyder et virkeligt perspektiv om at overvinde geopolitikkens onde.

Politisk orientering ved Tom Gillesberg den 29. juni 2015: Skæbnetime for Grækenland og finanssystemet

Med formand og fhv. folketingskandidat Tom Gillesberg

Video:

Lyd:

EIR: 'Vi er alle grækere' – EU-lederes konfrontation med Grækenland truer hele verden

– Idet han gik op over den rasende konfrontation med bankmagterne over »græsk gæld«, bemærkede den græske premierminister Alexis Tsipras den 15. juni: »Jeg er sikker på, at fremtidens historikere vil anerkende, at lille

Grækenland, med sin lille magt, i dag kæmper en kamp, der overgår dets kapacitet, ikke alene på egne vegne, men også på vegne af Europas befolkning.»

Den store, engelske digter Percy Shelly berørte den samme idé for to århundreder siden og skrev linjer, der sidenhen ofte er blevet citeret; dog aldrig af den nuværende tyske kansler, den franske præsident eller direktøren for Den internationale Valutafond.

Download (PDF, Unknown)

**Storbritannien, Ondskabens
Imperium,
har folkemord og verdenskrig
øverst på dagsordenen;
Stop 3. Verdenskrig og Grøn
fascisme!**

Fra LaRouchebevægelsen 24. juni 2015: Med Dronning Elizabeth II's og Prins Philips ankomst onsdag i Tyskland til et tredages besøg, blev Det britiske Imperiums sande, satanistiske natur fuldt udstillet. Prins Philips førstemand, Martin Palmer, er hovedarrangør af en konference i Paris, sponsoreret af den franske regering, i juli måned, der faldbyder det samme folkemordsprogram med »Forvaltning af Jorden«, som masseorder in spe, John Schellnhuber, indlagde i

det nylige Pavebrev om klimaforandring. Pariserkonferencen er en del af et propagandaangreb, der leder op til den næste 'Københavnkonference' i slutningen af året, også i Paris. Worldwatch Instituttet, grundlagt af Lester Brown, har netop udgivet en rapport med krav om en afslutning på al støtte til fossilt brændstof og kernekraft, som en del af et fremstød for en total overgang til vedvarende energi, som sol- og vindenergi.

Enhver sådan ændring af kerneprincippet for forøget **energigennemstrømnings-tæthed** betyder massefolkemord på en skala, som Prins Philip og Schellnhuber i årtier har været fortalere for. Førende italienske økonom **Nino Gallioni** har skrevet et fremragende angreb på det nylige Pavebrev, netop ud fra standpunktet om begrebet »energigennemstrømningstæthed«, udviklet af Lyndon LaRouche.

Det spørgsmål, der må stilles til alle mentalt raske borgere, er: Er du for Det britiske Imperiums folkemord, eller er du for den menneskelige art? Er du for Zeus eller **Prometheus?**

Dette er ikke et abstrakt spørgsmål. Med hele det europæiske finanssystem blot få dage fra en potentiel, total nedsmeltning over opgøret med Grækenland, og med NATO under britiske anførsel, der eksplicit provokerer en termonuklear konfrontation med både Rusland og Kina, står selve menneskehedens overlevelse på spil.

Der er ingen tvivl om, hvor præsident Obama står. Han er en britisk agent, der helt har engageret sig forpligtende over for Prins Philips, Martin Palmers, John Schellnhubers og de andres dagsorden for folkemord. I går udstedte det internationalt anerkendte Læger uden Grænser et usædvanligt, skadende angreb mod Obama for hans Trans-Pacific Partnership (TPP) frihandelssvindler, som, forklarer erklæringen, vil afskære mindst en halv milliard mennesker fra billig medicin, under traktatens hemmelige klausuler, skrevet i liga med de store, farmaceutiske selskaber. Dette er masse mord, slet og

ret, og dette er Obama.

Den største fare for menneskehedens overlevelse er Det britiske Imperiums plan om massivt folkedrab, som det udtrykkes af Dronningens agent, Schellnhuber. Dette er den britiske kongefamilies totale helligelse til en reduktion af verdens befolkning til under en milliard mennesker. Alle andre spørgsmål er afledningsmanøvrer, og overlagt skabte afledningsmanøvrer, for at forhindre enhver effektiv modstand til disse planer om folkemord.

Det britiske Imperium er en satanistisk kraft, og det er fortsættelsen af det europæiske imperiesystem, der har været i krig med menneskeheden, lige siden kardinal **Nicolaus Cusanus** lancerede det femtende århundredes Renæssance.

Imperiets respons på Cusanus og Renæssancen var lanceringen af 150 års uafbrudte, religiøse krige på det europæiske kontinent.

Det seneste udtryk for det britiske monarkis helligelse til denne samme masseudslettelse er **Schellnhuber-operationen imod Paven**.

Det er omkring dette spørgsmål, at menneskehedens fremtid vil blive afgjort i den umiddelbart forestående periode.

**Se også: LaRouchebevægelsens temaside
Green fascism:**

Grækenland: Tsipras udskriver folkeafstemning den 5. juli – tale til det græske folk, fuld tekst

»Tiden er nu inde for de ledende, europæiske magter til at leve op til situationens krav og tage initiativ til definitivt at afslutte den græske gældskrise, en krise, der også berører andre europæiske lande, ved at true selve den europæiske integrations fremtid.«

Græske borgere,

I de sidste seks måneder har den græske regering ført en kamp under betingelser med økonomisk kvælning uden fortilfælde, for at gennemføre vores mandat fra den 25. januar.

Et mandat til at forhandle med vores partnere for at afslutte nedskæringspolitikken, og for at rigdom og social retfærdighed atter kan vende tilbage til vores land.

For en bæredygtig aftale, der respekterer demokratiet, så vel som europæiske regler, og som vil føre til en definitiv udgang af krisen.

Under forhandlingerne er vi gang på gang blevet bedt om at gennemføre memoranda-politikken, som de tidligere regeringer indgik aftale om, på trods af den kendsgerning, at memorandaet utvetydigt blev fordømt af det græske folk i de nylige valg.

Vi har aldrig overvejet at give efter – ikke et eneste øjeblik. At svigte jeres tillid.

Efter fem måneder med hårde forhandlinger fremlagde vores partnere et ultimatumforslag på Eurogruppens møde, der havde

græsk demokrati og det græske folk på sigtekornet.

Et ultimatum, der krænker Europas grundlæggende principper og værdier. Værdierne i vores fælles, europæiske projekt.

Den græske regering blev bedt om at acceptere et forslag, der vil lægge yderligere, ubærlig vægt på det græske folks skuldre, og som vil underminere genrejsningen af den græske økonomi og det græske samfund – ikke blot ved at bære ved til usikkerhed, men også ved at forværre social ulighed.

Institutionernes forslag inkluderer forholdsregler, der yderligere vil medføre afregulering af arbejdsmarkedet, nedskæringer i pensioner og yderligere reduktioner i den offentlige sektors lønninger – så vel som også en forhøjelse af moms på mad, restauranter og turisme, og samtidigt vil fjerne skattelettelser for de græske øer. Disse forslag – der direkte krænker den europæiske sociale aftale og den fundamentale ret til arbejde, lighed og værdighed – beviser, at visse partnere og medlemmer af institutionerne ikke er interesseret i at nå frem til en levedygtig og gavnlig aftale for alle parter, men snarere en ydmygelse af det græske folk.

Disse forslag illustrerer hovedsageligt IMF's insisteren på barsk og straffende nedskæringspolitik. Tiden er inde for de ledende, europæiske magter til at leve op til situationens krav og tage initiativ til definitivt at afslutte den græske gældskrise, en krise, der også berører andre europæiske lande ved at true selve den europæiske integrations fremtid.

Græske borgere,

Vi står over for et historisk ansvar for ikke at lade det græske folks vanskeligheder og ofre være forgæves, og for at styrke demokratiet og vores nationale suverænitet – og dette ansvar hviler tungt på os. Vort ansvar er vort lands fremtid.

Dette ansvar forpligter os til at besvare ultimatummet baseret på det græske folks suveræne vilje.

Tidligere på aftenen blev regeringen kaldt sammen, og jeg foreslog at afholde en folkeafstemning, så det græske folk kan beslutte.

Mit forslag blev enstemmigt vedtaget.

I morgen vil parlamentet holde et ekstraordinært møde for at ratificere regeringens forslag om en folkeafstemning næste søndag, den 5. juli. Spørgsmålet på stemmesedlen vil blive, hvorvidt institutionernes forslag skal accepteres eller afvises.

Jeg har allerede meddelt den franske præsident, den tyske kansler og ECB's formand om min beslutning, alt imens jeg i morgen vil bede om en kortfattet forlængelse af programmet – på skrift – fra lederne af EU og institutionerne, så det græske folk kan beslutte uden pres og afpresning, som det betinges af vort lands Forfatning og Europas demokratiske tradition.

Græske borgere,

Jeg opfordrer jer til at beslutte – med suverænitet og værdighed, som græsk historie kræver det – hvorvidt vi skal acceptere det ublu ultimatum, der kræver streng og ydmygende nedskæringspolitik ('nøjsomhedspolitik') uden ende, og uden noget perspektiv om nogen sinde at kunne stå på egne ben, socialt og finansielt.

Vi bør besvare autoritært styre og barsk nedskæringspolitik med demokrati – roligt og beslutsomt.

Grækenland, demokratiets fødested, bør sende et gjaldende, demokratisk budskab til det europæiske og globale samfund.

Og jeg forpligter mig personligt til at respektere udfaldet af jeres demokratiske valg, hvad det så end måtte være.

Jeg har fuldstændigt tillid til, at jeres valg vil ære vort

lands historie og sende et budskab om værdighed til hele verden.

I disse kritiske tider må vi huske, at Europa er det fælles hjem for alle hendes folkeslag.

At der i Europa ikke findes nogen, der er ejere, og andre, der er gæster.

Grækenland er, og vil forblive, en integreret del af Europa, og Europa en integreret del af Grækenland.

Men et Europa uden demokrati vil være et Europa uden en identitet og uden et kompas.

Jeg opfordrer jer alle til at handle i national enhed og ro, og til at træffe en værdig beslutning.

For os, for vore fremtidige generationer, for Grækenlands historie.

For vort lands suverænitet og værdighed.

**EIR: Slutspillet mod Det
britiske Monarki
– Det britiske Imperiums
politik, der drejer sig om**

befolkningsreduktion ... for at reducere verdens befolkning med milliarder af mennesker ...

Download (PDF, Unknown)

NASA's overvågning via telemåling viser et globalt mønster med udtømning af grundvandet; det haster med det galaktiske perspektiv og handling

17. juni 2015 – Resultaterne af NASA's satellitundersøgelse via telemåling af 37 af verdens største grundvandsdannende lag blev udgivet i denne uge og viste, at 21 af disse grundvandslag over en 10-årig periode i varierende grad havde et netto-vandtab.

Verdens befolkning er generelt set afhængig af grundvand for 35 % af det totale vandforbrug, iflg. aktuelle skøn, men procentdelen er langt højere nogen steder. I øjeblikket kommer 60 % af Californiens vandforbrug fra udtømning af undergrundskilder, hvilket ikke er holdbart.

Den nye undersøgelses bestemmelse af mængden af vand udgør den seneste bekræftelse på, at det haster med at få en indsatsbølge for til fulde at forstå de galaktiske processer, der påvirker vanddynamikken på Jorden, og at intervenere for at påvirke disse, inklusive regionale hastetiltag for at øge menneskehedens vandforsyning.

Den nye, 60 sider lange rapport har titlen »Quantifying Renewable Groundwater Stress with GRACE« (Mængdebestemmelse af stress på vedvarende grundvandsdannelse med GRACE), udgivet af Water Resources Research, en enhed under American Geophysical Union (AGU.org). GRACE står for Gravity Recovery and Climate Experiment – a NASA satellite mission. Der er otte forfattere, inklusive seniorforsker James S. Famiglietti, ved NASA's Jet Propulsion Laboratory i Californien.

Alt imens anvendelsen af, og fremgangsmåde med, telemåling er mere magtfuld end lokale grundvandsmålinger, så beskriver de store mønstre af nedgang i grundvandet, som detekteredes ved brug af GRACE i perioden 2003 til 2013, de samme ekstreme situationer, der allerede opleves som kriser i den lokale vandforsyning. Ekstrem udtømning af grundvand er f.eks. blevet registreret i Nordvestindien og Pakistan, Nordafrika og i Californiens Central Valley.

Undersøgelsens GRACE-system målte svage forandringer i trækket fra Jordens tyngdekraft på satellitterne, der var relateret til den stigen og falden af den vandmængde og det grundvandsniveau, der blev undersøgt. Disse målinger blev dernæst registreret i perioden 2003-2013.

Undersøgelsen fremlægger sine resultater og kort i form af grundvands-»stress«. »Vi mængdebestemmer stress i henhold til en grad af grundvandsforbrug i forhold til tilgængelighed, som vi kalder den Bæredygtige (egentlig: som kan fornyes) Grundvands-Stress-rate ... Fire karakteristiske stress-systemer defineres: Overstresset, varierende stress, menneskeligt domineret stress, og understresset ... «

De tre største, mest »stressede« grundvandsdannende lag, der på denne måde blev identificeret som værende udsat for hastig udtømning og med liden eller ingen genopfyldning, og med stor brugerafhængighed, er: Det Arabiske Grundvandsførende Lag (der bruges af henved 60 millioner mennesker); Indusbassinet (mange millioner mennesker); og Murzuk-Djado-bassinet i Libyen og Niger.

Foto: NASA-Satellitfoto over Californien

Læs også: EIR: Et nyt perspektiv for ferskvandskrisen i det vestlige USA

LaRouche om den græske krise: Den eneste vej ud af dette rod

Fra LaRouche-bevægelsen 25. juni 2015: Den Europæiske Union forsinker bare tingene, sagde Lyndon LaRouche i dag. Det bør siges. De ved, hvad det drejer sig om, og grækerne har gjort det klart, at spørgsmålene er afgrænsede, så stop alt det der. For ellers, ellers hvis de ikke gør det, så bare aflys det hele og flyt grækerne over i en anden afdeling, og de kan forlade Europa. Det kan ikke siges på anden måde. Sig, enten kommer I til fornuft og holder op med at trække alting ud – det eneste, der skal gøres, er at komme med en erklæring.

Sig, at problemet her, i denne diskussion, er, at visse dele af Europa nægter at indrømme det faktum, at deres regeringer, eller deres repræsentanter, har begået bedrageri mod det græske folk. Og disse elementer kræver, at de tages i betragtning: at grækerne må betale gælden, der blev skabt ved et bedrageri. Sig ganske enkelt, at bedrageriet ikke vil blive honoreret.

I stjal pengene, til ren spekulation, og I kræver nu at få dem, forfra og om igen. Og vi siger, »Nej. I har allerede stjålet mere end rigeligt fra os.« Det bør være sloganet.

'Fluen i salven' er, at en ærlig behandling af den gæld, der tilskrives grækerne, ville betyde, at det ville gøre store, spekulative interesser i Europa og USA især, bankerot. Den eneste måde at afgøre dette på er derfor ikke at bekymre sig om, hvad grækerne gør. Det problem, som Europa skal bekymre sig om, er det faktum, at den europæiske gæld, som er denne spillegæld, ikke er ombyttelig. Dette ville derfor f.eks. betyde at annullere Wall Street og gå tilbage til Glass/Steagall.

Vi bør sige, »I fyre misser pointen. For det, I forsvarer, er værdiløse aktiver. I forsøger at begå et bedrageri, som I allerede har begået, om igen. Nu skal I holde op: det, I skal gøre, er at gå over til en global Glass/Steagall-lov. Kom sammen med USA, og vi vil genindføre Glass/Steagall-politikken i USA. Og vi vil annullere den værdiløse gæld. Og I, i Europa, I vil annullere jeres værdiløse gæld af samme art. Især briterne.« Og det er den eneste måde at behandle dette på.

Faktum er, at det er den eneste måde, dette vil fungere på: europæerne må æde, hvad de skal æde. For vi ved, at meget af banksektoren er ren spekulation. Og det, de kræver, er beskyttelse af deres tyvekoster, i realiteten. Løsningen er genetableringen af Glass/Steagall-politikken for de relevante områder af planeten, inklusive USA, og så fremdeles. Vi vil alle gå tilbage til en Glass/Steagall-politik.

Det er den eneste måde at komme ud af dette rod på, for hvis man lukker de amerikanske banker, der er spekulationsbanker, ned, så gør man det under et amerikansk system. Man har således ændret karakteren af pengesystemet i USA, i særdeleshed, for at eliminere dette svindelsystem. Man går tilbage til Glass/Steagall. Dernæst bruger man det faktum, at man er gået tilbage til Glass/Steagall, til at bruge som en kilde til kredit. Denne kilde til kredit lægger man i hænderne på den amerikanske regering, så nu er det den amerikanske regering, som er den institution, der repræsenterer den amerikanske befolkning. Vi anbefaler, at en lignende fremgangsmåde anvendes for Tyskland, Frankrig og så videre. På denne måde, så, ja, svindlerne mister penge. Men svindlerne er svindlere. Så vi gør det, at vi tager svindlernes penge fra dem, og giver dem tilbage til de respektive nationalbanker, dvs. til statslige banksystemer. Og vi skaber en ny Glass/Steagall-politik med international udvikling i en betydelig del af det transatlantiske område. Det er det vigtigste, som vi må smide på bordet.

Forestil jer så bare den tyske finansminister Schäuble osv., alle disse kryb, pirater og tyveknægte, komme frem og skræppe op om at beskytte piraternes og svindlernes såkaldte interesser. Lad os gå tilbage til Franklin Roosevelt-metoder; og Franklin Roosevelts metode er modellen. Frankrig behøver det. At forsøge at svindle Grækenland vil ikke hjælpe Frankrig en hvid. Det, man bør gøre, er at rense ud i situationen; at rense ud i det monetaristiske system. Det vil ikke løse alle problemer, men det vil give os et fundament, på hvilket løsninger kan bygges. Få gang i noget produktion. Og vi lukker dette euro-spekulationssystem ned; disse karle er alle sammen tyveknægte. Briterne er de værste. Så vi behøver ikke bekymre os om deres tilgodehavender; de har ingen tilgodehavender.

Det, vi behøver, er et økonomisk system, et statsligt banksystem, et nationalbank-system. Vi må rense op i det hele og gå tilbage til Franklin Roosevelts amerikanske koncept med

Glass/Steagall. Pointen er, at det er svindlerklassen, der stiller disse krav over for grækerne. Lyt ikke til svindlerne; gå tilbage til nationaløkonomi, og vi vil ikke have sådanne svindlere.

Supplerende artikel:

Grækenlands kreditorer går efter blod

Det er tydeligt, at man har taget en beslutning om at gå efter blod for at ødelægge premierminister Alexis Tsipras' græske regering. Det, der står på spil, er ikke nedskæringerne, men gælden og Grækenlands forhold til BRIKS.

Eurogruppens møde den 24. juni med Eurozonens finansministre begyndte 25 minutter over midnat og brød op 90 minutter senere, hvor EU smed Grækenlands forslag, der alle var markeret med rødt, tilbage i Tsipras' ansigt, et punkt, der især afslørede i den britiske presse, anført af *The Times*.

På toppen af listen over afviste forslag var, naturligvis, Grækenlands krav vedr. gælden, der blev blankt afvist. Kreditorerne afviste næsten helt Grækenlands skatteforslag og insisterede igen på nedskæringer i pensionerne, samt generelle stigninger i meromsætningsskatten (Moms), der vil berøre de fattige mest.

De såkaldte tekniske forhandlinger blev genoptaget den 24. juni og sluttede igen med, at de to parter lå langt fra hinanden; Tsipras skulle efter planen holde endnu et møde i går morges med formand for EU-kommissionen, Jean-Claude Juncker, adm. dir. for IMF, Christine Lagarde, formand for Den europæiske Centralbank, ECB, Mario Draghi, formand for Eurogruppen Jeroen Dijsselbloem, samt adm. dir. for Den europæiske Stabiliseringsmekanisme (ESM), Klaus Regling.

Den græske forsvarsminister Panos Kammenos, leder af

regeringspartneren Uafhængige Grækere, er også i Bruxelles for NATO-mødet. Det rapporteres, at han også har holdt møde med Tsipras.

Mens dette står på, udfører kreditorerne fjendtlige operationer imod Grækenland. ECB's Draghi og den forræderiske guvernør af Den græske Bank, Yannis Stournara, går i gåsegang og har besluttet at være endnu mere fornæret med Nødløshedsassistance til de græske banker. De har tilladt den såkaldte sikkerheds-stødpude at falde under det oprindelige 3 mia. euro og frigiver kun den absolut nødvendige mængde likviditet.

I mellemtiden mødes Juncker med tidligere premierminister Antonis Samaras, der er på vej til Bruxelles for et møde i Det europæiske Folkeparti (Kristendemokraternes gruppe i EU-parlamentet), hvor det er tænkeligt, at han fremlægger et »forslag«, som han har omtalt i de græske medier, om at danne en overgangsregering, der ville implementere kreditorernes krav.

Bortset herfra er de græske medier fulde af anti-kreditor-overskrifter: »Skammens Europa« er overskriften i *To Pontiki*; »Tyskernes statskup for at vælte Tsipras«, fremfører Kontra TV-kanalen; »D-dag, Europa beslutter sin fremtid«, siger Syrizas *Avgi*; »Slaget om gælden«, står der i *Ethnos*; og *Ta Nea* rapporterer, »Tsipras træder ikke et skridt tilbage vedr. gælden«.

Mens der var spekulationer om det europæiske topmøde ville diskutere det græske spørgsmål, som er blevet afvist med den påstand, at først efter de tekniske forhandlinger har opnået en aftale, vil det blive diskuteret, hvilket er endnu et slag i ansigtet på grækerne, der har krævet et kompromis og en erklæring om gælden på politisk niveau.

Der er menneskeskabt, global opvarmning – i Helvede; Og hvilke nationer ønsker så at tage derhen?

Fra LaRouche-bevægelsen, 22. juni 2015:

Enhver, der læser det cirkulære, der er skrevet af Kommandør af den britiske ridderorden, John Schellnhuber, til udgivelse af Pave Frans ('Pavebrev'), kan ikke komme udenom, at det er et forsøg på at ødelægge menneskeheden – denne syndige og voldelige race, skabt af det bare ler af skaberen, »Moder Jord«.

Pave Frans ønsker formodentligt ikke at udslette det meste af den menneskelige art. Men det gør den britiske kongefamilie – og det offentligt – og Paven har kapitulert til de ledende, sataniske kræfter på planeten Jord. Cirkulæret *Laudato Si* er totalt uligt, og i modstrid med, alle pavelige cirkulærer fra de seneste 150 år. Det er en satanistisk operation, en forfærdelig korrupsion af den katolske kirke og kristendommen.

Det er også et angreb på videnskab, teknologisk fremskridt og idéen om mennesket som Skaberens medskaber.

Den kontrollerende forfatter af Pavebrevet er Hans-Joachim »John« Schellnhuber – eller »Satanhuber« – der erklærer, at det maksimale antal mennesker, som »Moder Jord« kan oppebære, er »under 1 milliard«. I øjeblikket prøver han voldsomt at

benægte disse erklæringer, men de blev fremsagt på internationale klimakonferencer og er blevet rapporteret i store aviser, siden 2009.

De britiske kongelige, med samt deres øvrige ledende anti-videnskabsagenter, så som David Attenborough, erklærer skamløst, at den menneskelige race er en forurening af Moder Jord og bør nedskæres, med alle nødvendige midler, til »under 1 milliard« i antal. Denne »Satanhuber« har været den britiske Dronning Elizabeths og hendes søn Prins Charles' udsendte agent siden mindst 2004 for at kræve, at vigtige regeringer indvilliger i at »af-karbonisere« og skrotte moderne industri.

Paven har kapituleret til verdens ledende Satanister; Schellnhuber forestiller sig, at han sidder i Peters stol.

Men hvilke nationer på planeten vil indvillige i at acceptere denne ordre fra den britiske kongefamilie, kanaliseret via Vatikanet? Der er absolut intet belæg i videnskaben eller naturen for denne påstand, at mennesket blot skulle være en mængde voldelige og overkonsumerende dyr; intet belæg for dette Pavebrevs påstand om, at videnskabeligt og teknologisk fremskridt ikke løfter de fattige op.

Hverken Rusland eller hovednationerne i Asien, Sydamerika og Afrika, der er orienteret omkring BRIKS, vil indvillige i noget, hvis umiddelbare konsekvens er at standse udvikling, og hvis hensigt fører til folkemord.

Hvad med det amerikanske folk?

Pavestolens kapitulation til de britiske, kongelige satanister er en sædeles alvorlig trussel mod menneskeheden. Hvis man tror på vores unikke menneskelige arts fremtid – på denne planet, og i Solsystemet og galaksen – må man mobilisere sig selv nu, for at redde menneskeheden fra denne trussel om udslettelse. Afvis og bekæmp dette pavebrev.

Og red Paven fra den britiske kongefamilies satanister.

Titelbillede:

Mappa dell'Inferno (Kort over Helvede) malet af Sandro Botticelli, 1480-90, ofte kaldt Helvedes afgrund, er et af de pergamenter, som den berømte, italienske maler udtænkte som en illustration til en udgave af Den guddommelige Komedie, af Dante Allighieri.

Befri Paven for Satan! Schellnhuber er en satanistisk skikkelse!

Fra LaRouche-bevægelsen, 21. juni 2015:

I løbet af de seneste dage har John Schellnhuber, en satanist i den britiske kongefamilies tjeneste, i realiteten udnævnt sig selv til pave. Schellnhuber blev på forfalsket vis i nattens løb indført i det Pavelige Videnskabsakademi og fik opgaven at forklare Pavens seneste, »grønne« cirkulære til offentligheden – et cirkulære, som Schellnhuber tydeligvis selv har forfattet. Denne John Schellnhuber, der er Kommandør af Det britiske Imperium, er åbenlyst, på vegne af Englands satanistiske kongefamilie, fortaler for, at verdens befolkning må reduceres til blot 1 milliard mennesker. Han ønsker at dræbe seks ud af hver syvende af os.

At den britiske kongefamilie er rent satanistisk kunne ikke være betvivlet af nogen af de patriotiske amerikanere, der anførte os imod den i den Amerikanske Revolutionskrig. Ej heller af nogen af dem, der anførte os mod Englands marionetter, Konføderationens slavepiskere, i vores Borgerkrig. Det var den britiske kongefamilie, der, den ene gang efter den anden, myrdede vores bedste præsidenter. De

britiske kongelige sultede gentagne gange, med fuldt overlæg, irerne og inderne til døde – det seneste tilfælde, da den kongelige marionet Churchill sultede mindst tre millioner indere til døde under Anden Verdenskrig – alt imens han samtidig afviste amerikanske tilbud om fødevarehjælp til Indien.

De kongeliges ivrige hang til masse mord er kun vokset under Elizabeth II's regeringstid, hvis ægtemand gentagne gange har udtalt ønsket om at blive reinkarneret som en dødbringende virus for at hjælpe med til at løse »befolkningsproblemet«. Og nu kræver Schellhuber, der ønsker at blive den nye Pave, seks milliarder menneskers død. En Paveaspirant, der er intet mindre end tusind gange værre end Hitler.

Faktisk var sæsonen for masse mord allerede langt fremskreden i verden, selv før denne oprørende grusomhed i Vatikanet. Hvad skal vi ellers kalde massedrukningen af flygtninge i Middelhavet – flygtninge fra Barack Obamas »R2P«-krige (Responsibility to Protect), Obama, der selv er en håndlanger for briterne? Ikke alene Ukraine, ikke alene Mellemøsten, men også USA bliver jaget af masse mord. Hvis den dybe korrupsion, der nu udstilles i den kristne Pavestol, ikke omgående bliver stoppet, så vil den efter al sandsynlighed betyde selve den menneskelige arts snarlige udslettelse. Lad være med kun at tænke på dens virkning på kristne. Lad være med at begrænse jer til at huske alle de massenedslagtinger, som erklærede kristne har begået, angiveligt i deres trosretnings navn. Rædselen standser ikke der. Tænk også på det Helvede, som dette satanistiske bedrageri allerede fremprovokerer, nu også blandt ikke-kristne.

Jo, de oprørende grusomheder, begået af satanisterne Hitler og Mussolini, er for intet at regne i sammenligning med truslen om det britiske monarkis kontrol over Pavestolen. Hvis du venter for at finde ud af mere, vil du selv være død. Befri Paven fra Satan!

Schellnhuber: Satanistisk agent for Det britiske Imperium

Schiller Instituttets stifter og forkvinde for det tyske, patriotiske parti, BüSo, Helga Zepp-LaRouche, har tilvejebragt følgende synopsis af Hans Joachim Schellnhubers afstamning som den britiske kongefamilies personlige agent, i Zepp-LaRouches opfordring til det tyske folk fra maj, 2011, »**Nej til global ensretning**«, som vi udvider her:

- *Efter at have grundlagt Potsdam-Instituttet for Klima (PIK) blev Schellnhuber hentet til UK i 2002 for at overtage posten som Forskningsdirektør ved Tyndall Center for Forskning i Klimaforandring i Norwich, en gren af Oxforduniversitetets Tyndall-center. Han blev også hentet til Oxforduniversitetets Afdeling for Fysik og Instituttet for Miljøforandring.*
- *I begyndelsen af 2004 anså Dronning Elizabeth II prof. Schellnhuber for at være den bedste mand til at udføre en følsom operation, hvor han skulle lægge pres på præsident George W. Bush om at indvillige i svindelen med menneskeskabt klimaforandring. Schellnhuber rejste til Washington, D.C., sammen med premierminister Tony Blairs videnskabelige toprådgiver, Sir David King, der nu er den britiske krones særlige repræsentant for klimaforandring, udnævnt af Udenrigs- og Commonwealth-kontoret i september, 2013. Det rapporteres, at præsident Bush' Hvide Hus klagede til Blair over denne mission.*
- *Ligeledes i 2004 rejste Dronning Elizabeth til Berlin for at åbne den Tysk-britiske klimakonference, ved hvilken lejlighed hun slog prof. Schellnhuber til*

Kommandør af Det britiske Imperiums Orden (CBE).

- *I 2005 henvendte Blair sig til Schellnhuber for at bede ham arrangere en konference om »Forhindring af Farlig Klimaforandring« ved G-8-topmødet i Gleneagles, Skotland. Forløbet, redigeret af Schellnhuber, med en introduktion af Tony Blair og IPCC-chef Rajendra Pachauri, blev udgivet af Cambridge University Press.*
- *Med prof. Schellnhuber som formand for den rådgivende bestyrelse, finansierede den Europæiske Klimastiftelse (ECF) fra og med 2007 generøst tyske »klimaaktivister« fra de ovenfor anførte kilder, alt imens Schellnhuber på samme tid arbejdede med EU-kommissionen om retningslinjer for reduktionen af CO₂-udslip.*
- *Som Angela Merkels nuværende energirådgiver har Schellnhuber hovedansvaret for at få Merkel til at sætte klimaforandringsspørgsmålet øverst på dagsordenen under Tysklands EU-formandskab i 2007 – hvilket ikke alene ødelagde Tyskland som industrination, men også kompromitterede Merkels personlige integritet som videnskabskvinde.*
- *I 2009 koordinerede Schellnhuber, i tæt samarbejde med Prins Charles, forberedelserne til Klimakonferencen i København. Forberedelserne inkluderede endnu en rejse til Washington, denne gang for personligt at presse Obamaregeringen mht. det presserende i monarkiets globale »af-karboniseringsplan«, idet Obamas videnskabelige rådgiver var den fanatiske fortaler for affolkning John Holdren, mangeårige associerede og samarbejdspartner til Schellnhuber. Klimakonferencen i København blev ikke desto mindre en fiasko, efter at repræsentanter for udviklingslandene og for de opvoksende lande – og Vatikanet – indså, at hensigten bag klimaspørgsmålet var massiv befolkningsreduktion.*
- *Og i 2011 fremlagde Schellnhuber, i sin egenskab af*

formand for WBGU, en generel plan for en » Social Kontrakt for en Stor Transformation«, et forslag til etablering af en verdensomspændende, miljø-fascistisk orden.

Pavebrevet fra Helvede

Lige fra indledningen til *Laudato Si*, udstedt af Pave Frans og angiveligt skrevet af en komite domineret af den britiske agent og radikale malthusianer, John Schellnhuber, står dette Pavebrev i modstrid til alle andre pavelige cirkulærer, der omhandler sociale spørgsmål, fra paverne siden Leo XIII i sidste halvdel af det 19. århundrede. Alt imens disse Pavebreve altid satte mennesket »i centrum« som Skaberens højest elskede, så skildrer *Laudato Si* menneskeheden som den store forurener, hvis ikke forureningen selv.

Og ydermere, forurening af en anden skaber ved navn »Moder Jord«.

»Lovet være du, Herre, gennem vor Søster, Moder Jord, der nærer os og hersker over os, og som frembringer forskellige frugter med kulørte blomster og urter«,

således indledes Pavebrevet.

»2. Denne søster anråber os nu om hjælp på grund af den skade, vi har påført hende gennem vor uansvarlige anvendelse og misbrug af de goder, med hvilke Gud har begavet hende. Vi er begyndt at se os selv som hendes herre og mester, der har ret til at udplyndre hende efter forgodtbefindende. Volden, der har sæde i vore hjerter, der bærer syndes sår, reflekteres også i sygdommens symptomer, der findes i jorden, i vandet, i luften og i alle former for liv. Det er grunden til, at selve Jorden, overbelastet og lagt øde, er blandt de mest overgivne og mishandlede af vore fattige; hun sukker og er i veer (Romerbrevet 8:22). Vi har glemt, at vi

selv er dannet af agerjordens muld (Første Mosebog, 2:7); selve vore legemner er gjort af hendes elementer, vi indånder hendes luft, og vi modtager liv og genvinder styrke ved hendes vand.»

Tilbedelsen af Moder Jord som skaber er hedenskab, inklusive dets satanistiske former. Dette afviser både den videnskabelige anskuelse af menneskelig aktivitet, og den kristne anskuelse ... selve Skabelsesberetningen.

»I det omfang, vi alle skaber små miljøskader, må vi anerkende vores større eller mindre bidrag til skabelsens vansiring og ødelæggelse.»

Skabte de gamle grækere en vansiring og en ødelæggelse af den kyst, på hvilken de byggede Athen, eller af det hav, som de besejlede? Vansirede og ødelagde Kepler Solsystemet ved at opdage Guds arkitektur af det? Og astronauter, ved at udforske det? Rumvidenskab, ved at kortlægge og måle Jorden? Vansirede olie det pga. afbrænding af træ tilrøgede samfund, der gik forud for olie; opdagerne af atomisotoper, vansirede og ødelagde de medicinske patienter?

På trods af at dække sig ind ved at komme med citater fra alle tænkelige, tidligere pavedokumenter, så er dette dokument disses modsætning. Sammenlign det, som Schellnhuber et al. citerer fra Sankt Johannes Poul II's *Redemptor Hominis*:

»Ægte, menneskelig udvikling har en moralsk karakter. Den forudsætter total respekt for det menneskelige individ, men den må også kere sig om verden omkring os og tage hvert væsens natur og gensidige forbindelse i et ordnet system i betragtning. [8] Følgelig må vor menneskelige evne til at transformere virkeligheden gå frem i overensstemmelse med Guds oprindelige gave af alt, der eksisterer«;

med det, som Schellnhuber et al. skriver i *Laudato Si*:

»Vi må være taknemmelige for den prisværdige indsats, der

gøres af videnskabsfolk og ingeniører, der har helliget sig til at finde løsninger på menneskeskabte problemer [fremhævelse tilføjet]. Men et nøgternt kig på vores verden viser, at graden af menneskelig intervention i realiteten er i færd med at gøre vores jord mindre rig og skøn, endnu mere begrænset og grå, i samme takt, som teknologiske fremskridt og forbrugsgoder fortsætter med grænseløst at bugne. Vi synes at mene, at vi kan erstatte en uerstattelig og uigenkaldelig skønhed med noget, som vi selv har skabt.»

Det mest forbryderiske er, at dette Pavebrevs tema er at benægte, at videnskabelig og teknologisk fremskridt kan løfte de fattige op, og det gør dette britiske Pavebrev fra Helvede til et direkte angreb på udviklingslandene.

Prins Philip gør folkemord til en religion

Prins Philips Alliance for Religion og Naturbevarelse (ARC) hilste Pave Frans' klimaforandringscirkulære som »noget meget ekstraordinært i rejsen for at forbinde religioner til naturbevarelse og naturbevarelse til religioner«. Katolikker udgør en sjettedel af verdens befolkning, 1,2 mia. mennesker, og Paven opfordrer dem til »indføre virkelige ændringer i deres livsstil, energiforbrug og moralske og spirituelle prioriteter«, erklærede ARC den 18. juni; cirkulæret »går langt videre end til klimaforandring og er et smukt, dybt gennemtænkt dokument, der tager os tilbage til årsagen til, at alting eksisterer, og vores plads som mennesker heri, snarere end udenfor.«

Prins Philip begyndte at overtage verdens store religioner til fordel for sin satanistiske, grønne politik for 29 år siden, da han i september 1986 grundlagde »Verdensnaturfondens Religions- og Naturbevarelsesnetværk«, på en særlig konference, der afholdtes i Assisi, Italien, for at fejre 25-

årsdagen for Verdensnaturfondens (WWF) grundlæggelse. Prins Philips »religiøse« top-miljøoperatør, Martin Palmer, stod i spidsen for WWF's »religiøse« projekt.

Palmer har helliget sit liv til udslettelsen af Renæssancens idé om *»imago viva Dei«*, mennesket i Guds billede. I sin bog fra 1992, *Coming of Age: An Exploration of Christianity and the New Age*, fordømte Palmer kristendommens

»guddommeliggørelse af menneskeheden og dens frembringelser, videnskab og industri, der kulminerer i genoplivelsen af denne meget arrogante erklæring, 'Mennesket er alle tings mål'«.

Palmer skældte ud over den påstand, at

»mennesket er højdepunktet af evolutionen, livets raison d'être, og at den amerikanske (og med den, den europæiske) livsstil – erobring, kolonisering og udnyttelse – er intet mindre end sådan, som livet er, og altid har været.«

I april 1995 blev det religiøse WWF-netværk omdannet til Alliancen for Religioner og Naturbevarelse, og »Det globale topmøde om religion og naturbevarelse« afholdt på Windsor Castle, under Prins Philips og Palmers personlige ledelse. Palmer blev formand for ARC, en post, han stadig har.

Tres repræsentanter for ni verdensreligioner plus miljøforkæmpere deltog. I sin tale til konferencen krævede Prins Philip »afgørende handling« for at beskytte miljøet mod

»den dramatiske stigning i verdens menneskelige befolkning ... Nøglespørgsmålet for bevarelsen af vort naturlige miljø er at finde måder, hvorpå det kan beskyttes mod følgerne af den menneskelige befolkningsekspllosion«.

Under en festligholdelse den 12. december 2014 i Buckingham Palace logrede Palmer for sin satanistiske mester:

»Hvis vi skal være ærlige om ARC, så er ARC blevet den

succes, det er, fordi Hans Kongelige Højhed har troet på det; han elsker det, vi gør, han morer sig over det, vi gør, han er fascineret af det, vi gør, han nyder at omgås de mennesker, vi omgås. Og den kendsgerning, at han, i en alder af 93, ønsker at fortsætte med at spille denne rolle med ARC og med mig, er, mener jeg, den højeste æresbevisning, jeg nogensinde kunne forestille mig, og jeg mener, at det er en enorm erklæring om, hvorfor denne stiftelse, dette program for at arbejde sammen med trosretningerne og arbejde sammen med de hellige grupper, har en meget spændende fremtid. Det er en fremtid, hvor vi går tilbage til at gøre det, vi gør bedst, for at gøre verden helt anderledes.»

Se

også:

<https://larouchepac.com/sites/default/files/20150625-thursday-ad.pdf>

**VERDEN EFTER VALGET: TG: ...
Velkommen
til vores første offentlige
møde efter valget...
at det nu er deadline for det
transatlantiske,**

finansielle system. Og det er præcist så dramatisk. Der er lige nu 'panik før lukketid'.

Video:

Lyd:

**'All Men Become Brothers':
The Decades-Long Struggle for
Beethoven's Ninth Symphony
('Alle mennesker bliver
brødre':
Den årtierlange kamp for
Beethovens niende Symfoni)**

See Appendix I & II below the main article.

Læs den danske oversættelse her: Ny Specialrapport: Beethovens årtier lange kamp for den Niende Symfoni

The main article was published in Executive Intelligence

Review, June 26, 2015, Vol. 42, No. 26.

Michelle Rasmussen is Vice President of The Schiller Institute in Denmark. E-mail: mich.ras@hotmail.com

The Schiller Institute in the U.S. has also published an html version of the main article. Read it here.

Download (PDF, Unknown)

N.B.: There is a mistake at the end of the main article as published in EIR. The following quote is from Schiller, and not Beethoven:

There is something mysterious in the effect of music, that it moves our inner self, so that it becomes a means of connection between two worlds. We feel ourselves enlarged, uplifted, rapt—what is that called other than in the domain of Nature, drawn to God? Music is a higher, finer language than words. In the moments, where every utterance of the uplifted soul seems too weak, where it despairs of conceiving more elegant words, there the musical art begins. From the outset, all song has this basis.

Appendix I & II:

Download (PDF, Unknown)

Discussion:

Listen to an hour-long response to the article by Fred Haight of the Schiller Institute in Canada. He discusses how Beethoven must have written the first three movements of the 9th Symphony with the last, choral, movement in mind. He makes an analogy to Mozart's Ave Verum Corpus, Brahms's Four Serious Songs, and a Bach fugue, before presenting his musical evidence regarding the 9th Symphony.

<http://schillerinstitut.dk/si/wp-content/uploads/2015/08/9thwhole.mp3>

Links to other articles on music by the author:

[Bach, Mozart and the "Musical Midwife"](#)

[The Musical Offering: A musical pedagogical workshop by J.S. Bach, or, The musical geometry of Bach's puzzle canons](#)

[Robert and Clara Schumann, and their teacher J.S. Bach](#)

Politiken: Tom Gillesberg drømmer stadig: Tænk, hvis jeg havde fået det afgørende mandat ...

Læs artiklen [her](#):

Tsipras i Skt. Petersborg: 'En ny, økonomisk verden er under skabelse'

20. juni 2015: I en tale til Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum opfordrede den græske premierminister Alexis Tsipras Europa til at erkende, at tyngdepunktet er skiftet afgørende fra Europa til BRIKS med allierede lande. De få

citater, der på nuværende tidspunkt er tilgængelige fra TASS, det britiske *Guardian* og andre medier indikerer, at Tsipras' tale må have været en bombe.

»Hvorfor er jeg her, og ikke i Bruxelles? Jeg er her, fordi jeg er overbevist om, at Rusland har en stor rolle at spille«,

sagde Tsipras i en tale, der med sikkerhed vil vække hans europæiske 'partneres' vrede.

»Verden er ikke længere, hvad den plejede at være. I Europa har vi længe haft en illusion om, at vi i bogstavelig forstand var universets omdrejningspunkt; vi anså os selv for at være verdens centrum og fortsatte med udelukkende at se og være beroende af vores allernærmeste omgivelser ... «

»Ikke desto mindre har planetens centrum allerede flyttet sig fra dette sted, fordi nyligt fremvoksede kræfter begynder at spille en mere vital rolle på det økonomiske og geopolitiske niveau.«

Med en bemærkning om, at Ruslands globale rolle var voksende, fortsatte han,

»G8-gruppen og den voksende betydning af regionalt samarbejde i Asien og G20, så vel som også øget samarbejde mellem BRIKS-landene, indikerer, at en ny, økonomisk verden er under skabelse«, sagde Tsipras.

»Den Eurasiske Union, en ny organisation med regional integration, er et potentielt eksempel på nye kilder til produktion af rigdom, fordele og økonomisk magt«,

fortsatte den græske premierminister.

Han påkaldte nødvendigheden af at tage udfordringen, med bekæmpelse af fattigdom, arbejdsløshed og marginalisering af forskellige samfundsgrupper, som fortsat findes, op.

»Man bør tage i betragtning, at tyngdepunktet for global, økonomisk udvikling er ved at flytte sig, og alle globale udfordringer bør modtages med et øje for denne kendsgerning. Følgelig vil den økonomiske udviklingsproces foregå i et hurtigere tempo«, sagde Tsipras.

Det mest presserende spørgsmål for den vestlige verden, sagde han, iflg. TASS, bør være spørgsmålet om, hvorvidt den vil være i stand til at respondere til nutidige udfordringer ved at bygge bro til udviklingslandene gennem samarbejde, og om Vesten fortsat vil hellige sig de gamle dogmer og fortsætte med at bygge mure rundt om sig selv?

Tsipras beskrev Ukraine-krisen som et nyt, ustabilitetens sår i Europas hjerte. Det er efter hans mening et dårligt tegn for internationale relationer.

»I stedet for rigdom og økonomisk samarbejde, er processer, der fører til krig, militarisering og pålægning af sanktioner ved magt begyndt i regionen. Det er en ond cirkel, der bør brydes så hurtigt som muligt«,

sagde Tsipras og krævede, at Minsk-aftalerne blev gennemført til afgørelse af Ukrainespørgsmålet.

»Som I alle ved, så befinder vi os i øjeblikket i centrum for en storm, en malstrøm, men vi bor nær havet, og vi er derfor ikke bange for havet. Vi er parat til at besejle nye have og nå nye, sikre havne ... «

»Det problem, vi står overfor, er dybt rodfæstet i den proces, jeg har beskrevet. EU bør forfølge sin egen kurs. EU bør vende tilbage til sine oprindelige principper om solidaritet og social retfærdighed. At sikre gennemførelsen af strenge, økonomiske forholdsregler fører ingen steder hen. Grækenlands såkaldte problem er hele den Europæiske Unions problem. Med en besættelse af nedskæringspolitik ('nøjsomhedspolitik'), der blot gør recessionen dybere, er dette umuligt. Problemet hedder ikke Grækenland, men

Eurozonen. Spørgsmålet er, om Eurozonen vil udgøre grundlaget for vækst og solidaritet ... «

Tsipras sagde også, at Grækenland fortsat er en grundpille af stabilitet og tryghed og søger at blive en bro for samarbejde og et omdrejningspunkt for handel og kulturelle og finansielle udvekslinger på korsvejen for tre kontinenter. Vi vil søge at blive en bro for samarbejde med traditionelle venner, som Rusland, og at udvikle samarbejde med nye venner.

Zepp-LaRouche giver et omrids af strategisk situation på Silkevejskonference i Yiwu, Kina

20. juni 2015 – I en tale i denne uge på det Internationale Forum for det Økonomiske Silkevejsbæltets Byer, i Yiwu, Kina, bragte Helga Zepp-LaRouche kendsgerningerne om den strategiske situation, verden står overfor, til en forsamling på flere hundrede udenlandske og kinesiske gæster. Alt imens entusiasmen omkring »Ét bælte, én vej«-perspektivet var stor, var der stadig en mangelfuld forståelse for den strategiske trussel, der er i stand til fuldstændigt at torpedere dette projekt. Forummet var arrangeret af Renmin Universitets Chongyang-institut for Finansstudier, Huanqui.com (*Global Times*) og Byen Yiwus Folkeregning. Forummet så deltagelse af ledende, kinesiske lærde, et medlem af den Nationale Folkekongres' Komite for Udenrigsanliggender, flere forhenværende statsoverhoveder og flere diplomater fra mange lande i verden langs med Bæltet og Vejen, så vel som andre

steder fra.

Zepp-LaRouche var blevet bedt om at give sine kommentarer til den europæiske reaktion til »ét bælte, én vej«-projektet. Hun blev introduceret som den person, der først bragte idéen om Silkevejsbæltet til Europa. Hun indledte sine kommentarer med at påpege faren for et finanskollaps, hvis Trojkaen fremtvinger en græsk statsbankerot og en exit fra EU og påpegede især de billioner af dollar i derivater, der er knyttet til gælden.

»Et kaotisk kollaps kan kun forhindres, hvis EU og de europæiske nationer går ind på at sammenkalde til en europæisk gældskonference, i traditionen efter gældskonferencen for Tyskland i 1953, der lagde grunden til det tyske, økonomiske mirakel i efterkrigstiden«, sagde Zepp-LaRouche.

Hun lagde dernæst vægt på den alternative politik, der er associeret med Alexander Hamilton, og som var blevet anvendt ved skabelsen af Kreditanstalt für Wiederaufbau og Hermann Abs' og Alfred Herrhausens industribanktradition, til rekonstruktion af den tyske økonomi.

Hun påpegede også den afgørende rolle, som Tyskland spiller ved enhver genoplivelse af den europæiske økonomi og understregede den enorme skade, som sanktioneerne mod Rusland, efter amerikansk dekret, havde påført tysk økonomi. Hun bemærkede, at der var betydningsfulde kræfter i Tyskland, inklusive to tidligere kanslere, der gik imod de katastrofale forholdsregler, der blev taget på det seneste G7-topmøde.

»Nogle af disse ledere erkender, at den tyske økonomi i sig selv er ligeså meget målet for en geopolitisk konfrontation mod Rusland, og som søger en vej til at overvinde dette dilemma«, sagde hun.

Silkevej bliver til

Verdenslandbroen«, 370 sider (engelsk). Se udførlig,

dansk introduktion med samme titel v/Helga Zepp-LaRouche

Zepp-LaRouche opfordrede til, at den Europæiske Fond for Strategisk Investerings kommende topmøde, der vil se Kinas premierminister Li Keqiang som deltager, bliver en begivenhed for medfinansiering af den Nye Silkevej. Hun understregede konceptet om infrastruktur-investeringskorridorer som fokus for de nye transportnetværk, der bygges for at højne produktiviteten og levestandarden for folkeslagene langs med Vejen og Bæltet og pegede på Ruhr-distriktet og højteknologiske industricentre som Bad-Württemberg og Rhin-Main som eksempler på, hvad der kan udvikles langs med ruten. Hun henviste til det arbejde, som Schiller Instituttet og *EIR* har gjort for at udvikle dette koncept, og viste et grafisk indslag af forsiden af den seneste *EIR*-rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Zepp-LaRouche afsluttede sin tale med et citat fra Gottfried Leibniz' *Novissima Sinica*, hvor Leibniz taler om det Eurasiske Kontinents to poler, der må tage hinanden i hånden, hvilket ville give hvert land og hver region ind imellem mulighed for højnelse.

Zepp-LaRouches indlæg vakte en højspændt reaktion, både blandt hendes medpanellister, der var fra Kasakhstan, Spanien, Polen, Ukraine og Kina, såvel som også blandt publikum. Under spørgeperioden var der en diskussion om nødvendigheden af en ny finansarkitektur, hvor Zepp-LaRouche understregede den strategiske vigtighed af de nye, finansielle principper, der ligger til grund for AIIB og BRIKS' Nye Udviklingsbank. Mange mennesker kom hen til Zepp-LaRouche efter hendes præsentation for at tale med hende og studere rapporten.

På konferencens første dag var der også et panel med *EIR's* Washington-korrespondent Bill Jones om Bæltet og Vejen og den internationale handels nye form, hvor Jones understregede den enestående betydning af Bæltet og Vejen i det nuværende, historiske øjeblik som en måde, hvorpå den nuværende, finansielle og strategiske krise kan overvindes, en krise, der nu overvælder Europa og USA, samt også behovet for at overvinde Obamaregeringens nuværende, geopolitiske sabotage, for at bringe USA ind i en positiv, samarbejdende relation med Kina omkring Bæltet og Vejen, samt arbejde for menneskehedens fælles mål. Nogle af de kinesiske, akademiske lærde gav udtryk for pessimisme med hensyn til, om USA's politik ville skifte. Dette gav Jones lejlighed til virkeligt at forklare den katastrofe, der finder sted i USA, og det underliggende, økonomiske behov for en ny orientering i USA. Senere på dagen under et tredje panel fremførte CFR's Ariella Viehe det hjernedøde argument, at USA i realiteten havde en »Ny Silkevejspolitik«, og at denne politik ville komplementere Kinas Bælte og Vej. Under diskussionen efterfølgende CFR-panelet fik Schiller Instituttets delegation lejlighed til at afsløre den totalt politiske natur af Obamas »handelsinitiativ« og dettes manglende evne til så meget som at overvinde den hurdle, der hedder USA's Kongres. Dette førte også til en diskussion om behovet for en ny model for handelsrelationer, der er baseret på 'fair' (retfærdig) snarere end 'fri' handel.

Løsningen begynder lige her i

USA.

Helmut Schmidt: Slet gælden.

**Eurozonen producerer kun
trusler.**

**Græsk gældsrapport udelukket
af medierne.**

**Yderligere græsk interesse
for BRIKS.**

Fra LaRouche-bevægelsen, 19. juni 2015:

Netop, som Lyndon LaRouche indledte sin femte, historiske 'Fireside Chat'[1] med det amerikanske folk og med sin udbredte organisation torsdag aften, som forberedelse til et nyt præsidentskab, gjorde hans udtalelse om den græske krise fra i går et dybt indtryk på nogle vigtige ledere i hele verden. Ingen ud over LaRouche har turdet sige, at en ny, græsk drakme ikke nødvendigvis vil falde i værdi, men rent faktisk kunne stige, fordi det er eurosystemet, der er slået fejl, ikke Grækenland

Samtidigt bevægede kampen for Grækenland sig mod en beslutning. Angela Merkel arrangerede endnu en på forhånd fejlslagen forhandlingsrunde ved på en barsk måde at fordømme grækerne over for det tyske parlament onsdag. Da Eurogruppens finansministre igen nægtede at give Grækenland en høring og afbrød deres eget møde, blev der indkaldt til et hastemøde mandag for Eurogruppens regeringsledere, som en sidste chance for Grækenland til at underkaste sig.

Den europæiske Centralbank er i færd med at arrangere et stormløb på de græske banker i forsøg på at tvinge Tsipras-regeringen i knæ. ECB-repræsentant Benoit Coeure sagde, at de græske banker muligvis ikke kunne åbne på mandag.

LaRouche sagde:

»Det er sådan, man kollapse et banksystem. Grækerne har måske kun nogle få dage at handle i.«

»Elementer i det transatlantiske område, inkl. USA, er bankerot. Derfor er hele den græske udvikling afhængig af, at euroen drives bankerot. Og den eneste måde at gøre det på er ved simpelthen at lukke skidtet ned og bygge en ny, økonomisk struktur.«

Den græske premierminister Tsipras ankom til Skt. Petersborg i går for at deltage i Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum og for at mødes med Putin.

LaRouche sagde:

»De vil orientere sig mod Asien. Det græske system vil blive semi-europæisk, orienteret mod Asien.«

»Deltagelse i Ufa vil være meget nyttigt«, sagde LaRouche.

»Det vigtigste kommer i USA. Det betyder 'Obama ud!' På dette grundlag, ved at gøre dette ordentligt, er krisens afslutning forhånden. Wall Street er bankerot; bare afskriv det som en bankerot ting. Det er simpelt hen en svindelinvestering.«

»Det problem, vi har, er, at Obamaregeringen stadig lurer der. Fjern den regering, og få en anstændig regering. Eller få noget i gang, der vil føre til en anstændig regering.

Det ville være en stor forbedring af verdenssituationen.«

Obama bragte øjeblikket for en rigsretssag imod ham meget

nærmere i går ved at tvinge 'Fast Track' igennem Repræsentanternes Hus i alliance med republikanerne imod demokraterne, i samarbejde med John Boehner og Mitch McConnell snarere end sit eget parti. Han gjorde det i en sammensværgelse med republikanere, udelukkende gennem republikanske stemmer, og demokraterne er fuldstændigt rasende på ham.

Der behøves kun ét kongresmedlem, eller et af partierne, for at indlede en rigsretssag imod Obama. Dette er den passende anledning til at gøre det.

Helmut Schmidt: Annuller gælden.

Den tidligere tyske kansler, Helmut Schmidt, krævede en slettelse af store dele af den ubetalelige, græske gæld, under et 12 min. langt interview med det halvofficielle, græske presseagentur, ANA-MPA. Dette kommer blot få dage efter Schiller Instituttets konference i Paris, hvor Lyndon LaRouche pegede på, at Helmut Schmidt, sammen med tidl. kansler Gerhard Schröder og udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier, spiller en hovedrolle i at forhindre faren for krig, for hvilken den græske krise kunne fungere som udløser.

Alt imens Schmidt sagde, at en uorganiseret Græxit kunne føre til en katastrofe, så sagde han også, at Grækenland aldrig skulle have tilsluttet sig Eurozonen, og at, hvis det stadig havde drakmen, kunne problemet være blevet løst på en lettere måde. Men han var bestemt mht. gælden. På et spørgsmål om annulleringen af den græske gæld med London-gældsaftalen for Tyskland i 1958 som model, svarede Schmidt.

»Jeg må sige, at jeg mener det er helt udelukket, at Grækenland skulle blive i stand til at tilbagebetale sin gæld. Det meste af gælden bør annulleres.«

Mht. spørgsmålet og krigsskadeerstatninger til Grækenland

sagde han, at eftersom Grækenland ikke deltog sammen med USA, England, Frankrig og Sovjetunionen, der sammen med Tyskland indgik aftalen »2+4« om ikke at modtage krigsskadeerstatninger, med Sovjetunionens betaling som eneste undtagelse, sagde Schmidt, at den græske finansministers synspunkter om dette spørgsmål ikke i alle tilfælde kan anses for at være helt forkert.

»Jeg mener ikke, at disse krav om kompensation er blevet afsluttet legalt og politisk.«

Alt imens han sagde, at det var en fejltagelse, at Grækenland gik med i Eurozonen i 1991, og i Maastricht, så sagde han, at det retrospektivt kunne korrigeres på en koordineret måde, men hvis det sker på en uordentlig måde, vil det få ødelæggende virkninger, og han tilføjede,

»Visdommen hos Grækenlands kreditorer er ikke overvældende stor.«

Han fremkom dernæst med sit eget forslag og sagde,

»vi har brug for en europæisk investeringsplan til gavn for Grækenland, som ikke kun kan blive finansieret fra Tyskland, men også fra Tyskland, og ligeledes en aftale om afskrivning af en stor del af Grækenlands akkumulerede gæld.«

Han gjorde det ligeledes klart, at det er »nonsens« at sige, at det tyske folk er blevet »åreladet« af Grækenland, hvilket er, hvad tyskere hver dag læser i løgne-medierne ... Forespurgt om, hvordan han ser fremtiden for Europa i lyset af den græske krise, sagde han, at man må se bredere på det og sagde, at det ikke kun er mht. Grækenland, at Europa har handlet i indbyrdes uoverensstemmelse, men også mht. Rusland og konflikten i Ukraine. Han nævner også ISIS i Irak og Syrien.

»Der er mange problemer, der presser Europa, og for hvilke der, på nuværende tidspunkt, ikke tilbydes løsninger.«

Eurozone frembringer kun trusler

Gårsdagens møde mellem 19 europæiske finansministre i Luxembourg for at drøfte den græske krise, gav intet resultat bortset fra flere vrede trusler og krav om, at Grækenland totalt skal underkaste sig deres morderiske diktater.

Donald Tusk, formand for Europarådet, meddelte umiddelbart efter mødet, at han ville indkalde alle Eurozonens statsministre og premierministre til et hastemøde i Bruxelles mandag, den 22. juni. »Tiden er inde til at drøfte den græske situation på højeste, politiske niveau«, sagde han, rapporterede *Financial Times* i går eftermiddag.

Den hollandske finansminister, Jeroen Dijsselbloem, der var ministermødets formand, brokkede sig over, at der endnu ikke var en aftale i sigte og beskyldte den græske finansminister Varoufakis for at have præsenteret »for få tiltag, der var troværdige og seriøse«, rapporterede *Associated Press*. Tiden er ved at løbe ud, og tiden er nu inde for grækerne til at indgive »nye« forslag i løbet af de næste par dage, råbte han. Inden mødet gentog Dijsselbloem, at gældssanering »ikke lå i kortene«. *Financial Times* rapporterer, at Dijsselbloem for første gang havde indrømmet, at, for at Grækenland kunne få frigivet de 7,2 mia. euro, det søger om, skal landet acceptere en tredje forlængelse af bailout-programmet.

Administrerende direktør for IMF, Christine Lagarde, krævede på sin side mere mord. Hun advarede om, at Grækenlands forslag »ikke kan være røgslør og spejle«, men må være » troværdige«. Ifølge rte.ie. websiden erklærede hun, at Grækenland ikke vil få ekstra tid til at betale de 1,6 mia. euro, det skylder Fonden ved månedens slutning.

»Der bliver ikke nogen ekstra betalingsfrist«, hvædede hun.

»Jeg har en betalingsdato, der hedder den 30. juni. Hvis det

ikke er betalt til den 1. juli, så er det ikke betalt. Ingen frist på en måned eller to, som jeg har hørt; betalingsfristen er den 30. juni.«

Græsk gældsrapport udelukket i medierne

Den græske gældskommissions rapport, der erklærer hele bailout-gælden for »odiøs« og »ubetalelig«, er bogstaveligt talt blevet udelukket i de største, engelsksprogede, internationale medier. Selv Grækenlands engelsksprogede aviser har udelukket det. *Kathimerini*, den førende, neoliberale avis, inkluderede en linje om det, begravet i en artikel om et andet emne. Men Gældskommissionsrapporten er på hele blog-sfæren på utallige websider og i udstrakt grad dækket i spansksprogede medier, både i Spanien og Latinamerika. Flere websider, såsom Centret for Forskning i Globalisering, blandt andre, offentliggjorde den Detaljerede Opsummering eller kortere opsummeringer af hvert kapitel.

Internationale medier er fulde af rapporter om det faktum, at guvernøren for Bank of Greece, Yannis Stournaras, i bankens officielle rapport indskød en advarsel om, at hvis Grækenland går i betalingsstandsning, ville det blive smidt ud af Eurozonen og EU. Hans rapport blev afvist af parlamentet, så snart den blev indgivet, af formand Zoe Konstantopoulou, som værende »uacceptabel« og et »udemokratisk« forsøg på »at skabe et *fait accompli* og forhindre et modforslag om gældssanering«.

Stournaras blev udnævnt af den tidligere regering som en belønning for, som finansminister i 2012-2014, hver dag at kysse bagdelen af EU-kommissionen/ECB/IMF-Trojkaen. Han anses for at være en idiot og en lakaj for det europæiske oligarki, og er totalt miskrediteret.

Selv Ambrose Evans-Pritchard kalder, i sin klumme i går i *Daily Telegraph*, Stournaras' påstande for »tåbelige« og siger,

at EU ikke ville vove at smide Grækenland ud. Evans-Pritchard sagde, at Stournaras' handling, når han skal forestille at være en »neutral« skikkelse, »fortæller os meget om råddenskaben i institutionerne«.

Onsdag aften samledes tusinder af græske demonstranter på Syntagma-pladsen med bannere, der anklagede EU-ledere for at være »lånehajer« og »pengeafpressere«, for at sende Athen-regeringen et budskab om, at dens mandat er at indtage en hård holdning over for kreditorerne.

Yderligere græsk interesse i BRIKS

Onsdag, aftenen før den græske premierminister Alexis Tsipras' deltagelse i Skt. Petersborg Internationale Økonomiske Forum den 18.-20. juni, sagde Panagiotis Roumeliotis, den græske regerings BRIKS-rådgiver, til *Sputnik*, at Grækenland både var interesseret i at gå med i BRIKS' Nye Udviklingsbank og også ville være interesseret i at deltage i BRIKS-topmødet i Ufa, Rusland, den 9.-10. juli.

»Selvfølgelig er vi interesseret i at deltage i Ufa-topmødet; det ville være en stor anledning til at fortsætte vores drøftelser med de russiske myndigheder om skabelsen af den Nye Udviklingsbank og bankens virkemåde, og hvordan Grækenland kunne blive et aktivt medlem.«

Sagde Roumeliotis.

Mht. de anti-russiske sanktioner bekræftede Roumeliotis, der nu er i Skt. Petersborg, ligeledes over for *Sputnik*, at

»Vores regering har en klar holdning til dette: Den er imod sanktioner ... Vi bør på europæisk niveau forsøge at arbejde på at overvinde vanskelighederne og de politiske og økonomiske problemer for at etablere og forstærke relationer med Rusland.«

Viceforsvarsminister, og medformand for den russisk-græske, interstatslige kommission, Costas Isychos, kunne dårligt være mere fremme i skoene med sine bemærkninger til *Sputnik* i går:

»Det græske selskab, der besøger Skt. Petersborg under ledelse af premierminister Alexis Tsipras, anser dette for at være en fremragende mulighed – Jeg ville endda sige, en historisk mulighed. Det åbner et vindue for Grækenland i et område, hvor vi har traditionelle forbindelser – historiske, religiøse, økonomiske og så fremdeles.«

Jeg mener, at BRIKS' Udviklingsbank synes at være et alternativ ... [IMF er]

»et monopol, der har ført til tragedier og katastrofer for tusindvis af mennesker i de seneste årtier ... Vi står selvfølgelig ikke med noget i hånden endnu, det er endnu meget tidligt; det er stadig ved at blive dannet, og vi har ingen praktiske måder at analysere BRIKS-udviklingsbanken på, men i teorien er der muligheder, der giver os vinding.«

Tsipras forventes at mødes med den russiske præsident Vladimir Putin den 19. juni på sidelinjen af konferencen. Tsipras' energiminister Panagiotis Lafazanis er inkluderet i delegationen, eftersom Turkish-Greek Stream-gasledningen forventes at være øverst på dagsordenen for drøftelserne.

I takt med, at relationerne mellem Rusland og Grækenland udvikler sig, vil det halvofficielle nyhedsagentur *Athens-Macedonian News Agency (ANA-MPA)* underskrive en samarbejdsaftale med *Rossiia Segodnya* – forældreselskabet til *Russia Today*. ANA-MPA skriver, at aftalen tilsigter en »opgradering af relationerne mellem Rusland og Grækenland«. De to agenturer vil i fællesskab gennemføre programmer, der dækker nationale og internationale nyheder, samt yderligere specifikke områder for samarbejde mellem Grækenland og Rusland inden for energi, handel, investeringer, turisme og kultur. Kontrakten blev underskrevet af MPA's præsident og

generaldirektør, Mihalis Psilos og generaldirektøren for Rossiya Segodnya, Dmitry Kiselev.

[1] Præsident Franklin D. Roosevelt talte hver søndag aften til det amerikanske folk over radio, døbt 'Fireside Chat'. Det kan stærkt anbefales enhver, der er interesseret i denne uforlignelige periode i amerikansk historie – og i verdenshistorien – at studere disse taler her: <http://www.presidency.ucsb.edu/fireside.php>

**RADIO SCHILLER den 22. juni
2015:**

**Det danske valg og
skæbnetimen for euroen og
finanssystemet.**

Helga Zepp-LaRouche:

Genopbyg verden i BRIKS-æraen Hovedtale ved Schiller Instituttets konference i Paris, 13.-14. juni

– For dette er ikke en akademisk konference. Dette er en reel indsats for at intervenere på et tidspunkt, hvor det er meget tydeligt, at de ledende institutioner i G7, for eksempel, og som netop har afholdt et topmøde, er totalt mislykkedes i at løse disse for civilisationen eksistentielle farer.

Download (PDF, Unknown)

Se hele konferencen her.

LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ: En amerikansk-sovjetisk aftale for fred og udvikling

2 EIR-artikler om Lyndon LaRouches skelsættende indgriben i verdenshistorien:

‘LaRouche stoppede britisk overtagelse’, hvor LaRouche debatterer nedskæringspolitik og fascistiske regimer.

'LaRouches Strategiske Forsvarsinitiativ', som i 1983 af præsident Ronald Reagan blev annonceret som officiel, amerikansk politik.

Download (PDF, Unknown)

Download (PDF, Unknown)

Grækenland UPDATE: Tsipras klar til at 'sige det store Nej'

17. juni 2015 – Den græske premierminister erklærede i dag, at Grækenland er rede til at »sige det store Nej«, hvis de såkaldte kreditorer fortsætter med at stille uacceptable krav.

I en tale til parlamentet sagde Tsipras: »Jeg er sikker på, at fremtidige historikere vil anerkende, at lille Grækenland, med sin lille magt, i dag udkæmper en kamp, der overstiger dets evne, ikke blot på egne vegne, men på vegne af befolkningen i Europa.«

I kølvandet på et møde med den østrigske kansler Werner Faymann sagde Tsipras, at institutionernes insisteren på at øge indkomsterne fra nedskæringer i pensioner er uforståelig; den græske regering har et specifikt mandat til at nå frem til en bæredygtig aftale. Tsipras tilføjede, at han ikke overvejer nye valg, og at det vil være regeringen og parlamentet, der vil træffe beslutningen. »Hvis vi ikke har et hæderligt kompromis, vil vi endnu engang sige det store nej«, understregede han, iflg. en rapportering i *Athens-Macedonian*

New Agency (ANA-MPA).

Den 16. juni fremlagde Tsipras, i sin tale til MP'er fra Syriza-gruppen, tre betingelser for en aftale. Dette inkluderer nedskæring af gælden, ingen byrder på pensionister og arbejdere, og en ende på enhver diskussion om, at Grækenland skal forlade eurozonen, »Græxit«. Han angreb Den internationale Valutafond og EU og sagde: »Lige nu er det, der dominerer, IMF's barske synspunkter om barske forholdsregler, og Europas stædighed mht. at afvise enhver diskussion om en bæredygtig gæld«, sagde Tsipras og anklagede IMF for at bære et »kriminelt ansvar« for den virkning, som 'nøjsomheds-tiltagene' har haft i Grækenland.

Den græske minister for produktion, genopbygning, miljø og energi, Panagiotis Lafazanis, gav i går Grækenlands kreditorer og institutionerne skylden for den manglende enighed i de igangværende forhandlinger. »Ansvaret for, at vi ikke har en aftale, hviler udelukkende på kreditorerne og institutionerne, der ikke forhandler med regeringen, men kræver ubetinget underkastelse«, sagde han. »Regeringen har gjort det klart, at Grækenland hverken er et protektorat eller en bananrepublik, og heller ikke er villig til at tilslutte sig udslettelsen af det græske folk. Vi har stillet forslag til en aftale, der er absolut forenelig med vores program, og som kan få landet på fode igen og tilvejebringe en positiv udgang af krisen.«

Den amerikanske finansminister Jack Lew talte med Tsipras over telefon i går aftes, hvor han anbefalede ham at indgå et »pragmatisk kompromis«.

Tsipras skal drøfte gas og BRIKS-bank i Rusland

17. juni 2015 – Grækenlands medlemskab i BRIKS-banken er på dagsordenen på mødet mellem den græske premierminister Alexis

Tsipras og den russiske præsident Vladimir Putin den 19. juni på det Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg (SPIEF), 18.-20. juni. De to ledere forventes at bekræfte planer om konstruktion af »Greek Stream«, en forlængelse af den gasledning, der ville forsyne Europa med naturgas gennem Tyrkiet via Turkish Stream-gasledningen.

Ifølge unavngivne kilder, der citeres af avisen *Kathimerini*, overvejer Grækenland den idé at betale et symbolsk beløb til den nye BRIKS-bank (Nye Udviklingsbank), så landet kan modtage finansiering af infrastrukturprojekter.

I en relateret udvikling rapporterer *Sputnik*, at Rusland og Tyrkiet har aftalt at forberede legalt bindende dokumenter i slutningen af juni om konstruktionen af Turkish Stream-gasledningen, sagde den russiske energiminister Alexander Novak.

»Jeg kan ikke sige den præcise dato for aftalens underskrivelse, det vil afhænge af interne procedurer, dens vedtagelse, ratificering osv. I slutningen af juni vil i hvert fald et udkast til dokumentet blive udarbejdet. Selvfølgelig mener vi, at den skal underskrives, før konstruktionen begynder«, sagde Novak. Han bemærkede også, at Moskva og Athen på Skt. Petersborg-forummet efter al sandsynlighed vil underskrive en aftale om konstruktionen af en forlængelse af Turkish Stream-gasledningen på græsk territorium. »Et sådant projekt er under udarbejdelse, og jeg tror, der er en stor sandsynlighed for, at det bliver underskrevet [på SPIEF]«, sagde Novak og tilføjede, at detaljerne i dokumentet vil blive afsløret efter dets underskrivelse.

Dump Londons falske gæld med Glass/Steagall; Euroen er bankerot, ikke drakmen

Fra LaRouche-bevægelsen 17. juni 2015 – Med det græske parlaments Gældssandhedskommission, der netop har fundet hele Grækenlands gæld til Trojkaen at være »illegitim og odiøs«, gjorde stiftende radaktør af *EIR* og økonom, Lyndon LaRouche, i går opmærksom på »det generelle billede af euro-gælden«. LaRouche sagde:

»Man kan ikke opretholde eurosystemet, det er iboende bankerot.«

»Hvis man baserer en 'gælds aftale' på det system – en hvilken som helst 'gælds aftale', så vil denne aftale mislykkes. Det svindelnummer, som Wall Street og London-banker kalder 'deres gældsaktiver', må fjernes, fordi befolkninger – ikke blot grækerne – bliver slået ned af værdiløse krav. *Annuller disse krav.*«

»Befri nationerne for dette spekulationskrav, disse 'investeringer' i væddemål, og en åbning skabes for intern, økonomisk udvikling af europæiske nationer og USA.«

»Løsningen er en international politik med Glass/Steagall-bankvirksomhed; aftaler mellem disse nationer om at gennemføre Glass/Steagall-principper.«

»Langt det vigtigste: Genindfør Glass/Steagall-loven til ikrafttræden i USA. Det er det, der vil drive hele denne globale indsats. Det åbner for

udstedelsen af statskredit til produktivitet og udvikling.«

I en analyse, der blev udgivet i slutningen af februar i år, havde LaRouche allerede refereret til det, der af euro-institutionerne og IMF under ét kaldes »græsk gæld«, som et gigantisk svindelnummer, der består af massive overførselsbetalinger fra europæiske skatteborgere til bankerotte storbanker.

Den græske parlamentskommissions undersøgelsesresultat understøtter dette og tilvejebringer et fast grundlag for den græske regerings position, og vil også indgyde mange kræfter i andre, på falsk grundlag overforgældede europæiske lande, som Irland, Spanien, Italien, Portugal og andre, fornyet mod.

Gældssandhedskommissionen finder:

»Alle de beviser, som vi fremlægger i denne rapport, viser, at Grækenland ikke alene ikke har evnen til at betale denne gæld, men heller ikke bør betale denne gæld, først og fremmest, fordi den gæld, der fremkommer af Trojkaens aftaler, er et direkte overgreb på græske indbygges fundamentale menneskerettigheder. Af disse grunde kom vi til den konklusion, at Grækenland ikke skal betale denne gæld, fordi den er ulovlig, illegitim og odiøs.«

Larouche behandlede også den kampagne, der føres af kræfter bag den tyske finansminister Wolfgang Schäuble, om at tvinge Grækenland ud af eurosystemet.

»Igen; eurosystemet er bankerot. Hvis Grækenland går ud, går tilbage til drakmen, kan den forhandlede værdi af drakmen øges betydeligt, og problemer blive løst. Det er ikke korrekt at sige, at drakmens værdi må kollapse imod euroen.

Presset på Grækenland kommer fra London/Wall Street-banksystemet, og dette systems krav er værdiløse. Dets spekulation på ubetalelig gæld må annulleres.

Euroen vil falde i værdi pga. dens bankerot; værdien af drakmen i forhold til euroen kan opretholdes, og kunne stige.

Igen; den afgørende handling er Glass/Steagall i USA, og så at gennemtvinge den i europæiske lande.

Hermed kan USA og Europa skabe nationale kreditinstitutioner, der er forbundet med BRIKS' nye, internationale udviklingsbanker, og udstede en bølge af kredit til produktiv beskæftigelse.«

LaRouche konkluderede:

»Det græske parlament har således gjort fremtiden en tjeneste, hvis vi udfører de rette handlinger nu.«

Tom Gillesberg på Ekstra Bladet-TV i 25 min., den 15. juni

Dan Rachlin (DR): Velkommen til, Tom. Du har siddet lidt og hørt vores politiske samtale her. Velkommen til. Og jeg har lidt på fornemmelsen, at det, sådan rent politisk, godt kan blive en lille smule mere udfordrende for mig nu.

Tom Gillesberg (TG): Det må vi jo se.

DR: Du har stillet op til folketingsvalget og også til Københavns borgerrepræsentation – i hvor mange år?

TG: Jeg stillede op første gang til kommunalvalget i 2005, på

et slogan: »Når boblen brister – et nyt Bretton Woods«, hvor jeg havde sådan en flot boble med boligpriser, derivater, det var der mange, der snakkede om – hvad var det ... ?

DR: Og allerede her, så tager jeg lige den op, fordi hvis nogen af dem, der ser det her eller ser dine plakater ude i Hovedstadsområdet tænker, han er fuldstændig tosset, så kan jeg allerede godt kreditere dig her, fordi du forudså den åndssvage boble og, at det hele ville bryde. Hvordan ... Du er nødt til at fortælle, hvad du er uddannet som... Lidt om din baggrund, siden du kunne forudse så...

TG: Jamen tilbage i 1982, da jeg var 18 år gammel, så mødte jeg en politisk bevægelse dengang under ledelse af en amerikaner, der hed Lyndon LaRouche. Ham mødte jeg ikke, for han var i USA, jeg var i Danmark.

Men jeg mødte denne her bevægelse, som snakkede om økonomi; dengang, så var det gældskrisen i Mexico, hvordan skal verden udvikle sig, filosofi, klassisk musik, videnskab – en meget bred palet af meget interessante ting, som jeg ikke mødte noget som helst andet sted. Og det interesserede mig, og jeg sagde, jamen, det lyder fornuftigt, verden er i uorden, det må man gøre noget ved, jeg er 18 år gammel – det der med studentereksamen og så videre, det kan jeg tage senere. Jeg flytter til København, jeg fikser verden og så må vi så se, hvad der så sker bagefter..

DR: OK

TG: Og det har så bare taget lidt længere tid.

DR: Jamen, har du ... Du har studeret og er en belæst mand ved siden af ...

TG: Det jeg så har gjort, det er, at siden dengang, altså siden, det er nu ...

DR: '82

TG: Det er over 30 år siden

DR: Ja, det er 33 år siden

TG: Og i mellemtiden, så har jeg så engageret mig i verden, og i alle store politiske kriser, der har været – i økonomiske spørgsmål, strategiske spørgsmål – og hver gang, så for at kunne beskæftige mig med det, har jeg været tvunget til at sætte mig ind i det, så jeg er ikke autodidakt, det er ikke sådan, at jeg ved egen kraft har lært alting. Jeg har været en del af en bevægelse, hvor vi har sloges med de store spørgsmål igennem 30 år, og hver gang har jeg så måtte sætte mig ind i tingene. Og gør man det igennem så lang tid, så får man en meget bred viden om økonomiske spørgsmål, strategiske spørgsmål om alt det, som man i virkeligheden behøver, hvis man skal være statsminister eller præsident og skal tage vare på nationen og skal beskæftige sig med spørgsmål, der vedrører liv og død for mange mennesker, krig og fred. Og det er jeg så blevet rustet til, og problemet, jeg har lige nu, det er ... det har de fleste andre mennesker ikke fået lov til, så jeg kan se lige netop nu – altså, i 2007 stillede jeg op til folketingsvalget med et berømt slogan, »Efter finanskrakket – magnettog over Kattégat«. Og folk sagde, hvad mener du med finanskrakket, vi har den bedste økonomi nogensinde! Det var, hvad man sagde i 2007, man sagde ikke »vi er lige kommet ud af den økonomiske krise«, som Helle Thorning sagde, næh, det var den bedste økonomi nogensinde. Og jeg sagde, ja, men det er baseret på nogle spekulationsbobler, der kommer til at briste. Og når de brister – og helst inden de brister – så skal vi vide, hvad vi skal gøre bagefter. For ellers ... altså det gør mega stor forskel, om man er forberedt på ulykker, der kan ske, eller ej.

DR: det ... jeg forstår ...

TG: Er du forberedt, så har du noget, der kommer bagefter; er du ikke forberedt, så bliver det bare kaos. Og det skete jo i 2008, det var rimelig kaotisk.

DR: Men er vores samfund, vores kapitalistiske samfund, er det bygget sådan op – altså, for du kan jo ikke være den eneste, der godt vidste, at det ville gå galt.

TG: Nej.

DR: Det må da der være mange derude, økonomisk kyndige, erhvervsledere, der må da være nogen derude, der ved – det her, det bliver sgu da ikke ved med at køre.

TG Ja, men der er en enorm mængde af følgagtighed. Folk er bange for at sige det forkerte. Det hele drejer sig om at fremme sin egen karriere, og for at få en karriere, så skal man sige de rigtige ting; se lige på politikerne, altså – om nogen – altså de er panisk angste for at diskutere de virkelige spørgsmål, vi står overfor. Og så tænker de på, hvordan vil det fremme min karriere, hvis jeg siger det eller gør det, så har man måske nogle spindoktorer til at hjælpe sig, men lige nu, bare for at give et meget konkret eksempel: Altså en ting er den økonomiske krise og selv... man skal ikke være super-ekspert for at se, at den her Grækenland-krise, den kan godt få det hele til at vælte, for man har ingen løsning netop nu. Det er ligesom det er to, grækerne og hele systemet, der kører mod hinanden med fuld hastighed, og begge to siger, vi har ikke tænkt os at give os.

DR: Italienerne og spanierne har da det heller ikke specielt godt, vel?

TG: Nej, og det gør jo så, at hvis man giver efter for Grækenland og siger fint, vi afskriver noget gæld, vi giver jer nogle lempelige betingelser, så står Spanien, Portugal ...

DR: Frankrig har det jo heller ikke så godt ...

TG: Irland – alle de andre lande, i kø for også at få lempet deres betingelser. Derfor siger finanssystemet, 'Vi kan ikke give efter for Grækenland', men Grækenland har allerede klart sagt, 'Vi fortsætter ikke det her show, vi skriver ikke under

på flere nedskæringsaftaler'. Så det betyder, at der er sådan et »chicken game«, siger man på engelsk, altså, man kører mod hinanden og ser, hvem blinker først, hvem svinger af. Pointen er, at der er vi så fanget i, at gør man det her under ordnede forhold, siger man – Grækenland er i en håbløs situation, og det skal man altså heller ikke være særligt kløgtig for at finde ud af.

DR: Det kan de fleste vist godt lige se

TG: Så ville man ordne det, og så ville man sige, at det er mange andre lande også. Ja, så skal vi kigge på det. Fordi hvad gjorde vi i 2007-8, vi sagde, 'Her er en mega-krise; hvis bankerne går ned, så går verden under. Derfor må vi redde bankerne og finansverdenen.' Og så pumpede man enorme mængder penge ud. Men ingen af alle de penge, man har pumpet ud i finansverdenen, er så, af bankerne, blevet investeret i industri eller i landbrug eller i almindelige mennesker; de er bare gået til spekulation.

DR: Nå, jeg troede, det var blevet til at lappe huller.

TG: Nej ikke engang det – også det – men den boble, der brast i 2008, er langt større i dag. De store banker, som man var bange for, at de vælter systemet, hvis de går ned, de er 30 procent større i USA i dag, så problemet er ikke løst. Det eneste problem, man har – eller ikke det eneste – man gjorde det ved at sænke renten til 0. Så kunne bankerne låne penge til 0 % i rente, og så kunne de låne dem ud til almindelige mennesker, måske til 10 % eller 12 % eller 16 %, hvis nogen var heldige, måske til 4 %; men de kunne tjene enormt mange penge. Alligevel er de endnu mere bankerot i dag end dengang. Og derfor er det jo så spørgsmålet, hvad gør man så? Og jeg er jo så optimistisk anlagt denne gang, vil nogen sige, det er ikke bare 'doom and gloom', og nu går jorden under. Jeg siger faktisk, det her er noget lort. Kollaps, der er ikke særligt rart, og det her kan blive meget større, og det er ikke kun Grækenland. Det er Grækenland i dag, så er det Spanien,

Portugal, vi skal nok også få vores del af det. For at det ikke skal være løgn, så har vi samtidig en strategisk situation, hvor Vesten netop nu i den grad rykker frem, blandt andet i Ukraine, men ikke kun i Ukraine strategisk. Man snakker netop nu om at begynde at sætte amerikanske våben ind i de Baltiske lande, i Polen på grænsen til Rusland, så vi kan sagtens få krig mod Rusland

DR: Må jeg bare lige stoppe op. Der vil sige, at det var russerne, der rykkede ind i Ukraine

TG: Det er jo så lige det. Rusland er ikke rykket ind i Ukraine, men vi har en russisk befolkning i Øst-Ukraine, som altid har været russisk, fordi det tidligere var Rusland, så at sige. Så teknisk i Sovjetunionen, så lavede man det til Ukraine. Krim, for eksempel, har altid været russisk. Øst-Ukraine, det er etniske russere. Problemet, man så har haft – helt tilbage ... altså den tyske kansler Helmut Schmidt sagde det meget præcist, da han angreb den tyske kansler Merkel for ikke at have Rusland med til G7-mødet. Han sagde, at problemet begyndte helt tilbage i 1992, hvor vi sagde, nu skal vi have et Europæisk Imperium med Maastricht-aftalen, som Danmark stemte imod i første omgang. Så har man ellers udvidet EU og NATO østover, og så er man kommet frem til Ruslands grænse; men det var ikke Rusland, der rykkede vestover

DR: Nej, det kan du sige. Må jeg godt lige stoppe dig, fordi... Du får lov til lige senere. Nu har du forklaret lidt af det der. Fordi du hoppede over din foregående plakat, som vi godt kunne huske, nemlig den med boblen og så linket til den der. Du er bare nødt til at forklare den der bane over Kattegat, hvad øh.. Den har vi på, du bliver nødt til... Det er en anden plakat

TG: Hvis man tager den fra 2007. Så er det primært ... Der ville så stå øverst: »Efter finanskrakket – magnettog over Kattegat«, og så havde man det her, vi har nu midt på med magnettog og bro...

DR: Forklar mig linket, for jeg anser mig selv for at være nogenlunde normalt eller måske en lille smule mere end normalt begavet. Og jeg skal have forklaret, hvad linket fra kollapset til den bane, hvad det er?

TG: Det er, at der er to meget forskellige måder at anskue økonomi på – som begge involverer penge; men penge på meget forskellige måder. Den ene er, at man tager penge og investerer dem i fysiske projekter, f.eks. en Storebæltsbro. Det koster penge, det skaber arbejdspladser. Men når broen er færdig, så kan man bruge den. Folk sparer tid, og det giver simpelthen en økonomisk gevinst i hele samfundet. Bygger man derfor en Kattegatbro, altså en bro fra Sjælland til Jylland via Samsø, eller syd for Samsø, så vil det have en lignende effekt. Det vil betyde enormt meget for den danske økonomi. Det vil betyde enormt meget, at København og Århus kommer inden for en time, eller en halv time af hinanden, alt efter hvad transport man har. Men pointen er: det er én form for økonomi. Så er der så en anden form for økonomi, som er den der dominerer i dag i bankverdenen. Det er en økonomi à la Saxo Bank. Det er, at man skal tjene penge på penge. Det er spillekasino. Og forskellen mellem de to er, at når det er spillekasinoet, så er det, hvad de kalder et 0-sums spil. For at én skal kunne vinde, så er der en anden, der skal tabe.

I den anden form for økonomi, hvor du investerer i broer, hvor du investerer i vandprojekter ...

DR: Offentlige projekter.

TG: Præcist. Så får du, hvad man kan kalde en win-win situation. Det koster penge, men det er ikke penge smidt ud af vinduet, du får en gevinst ud af det.

DR: Men hvis du havde været diktator eller statsminister dengang i 2007, hvor du havde forudset, at boblen ville briste, hvad den gjorde i 2008 – og en masse andre vidste det måske også godt, men de holdt bare kæft, til det var for sent.

Hvis du havde været diktator eller statsminister, hvad havde du så gjort i forhold til det byggeri over Kattegat? Havde du sat gang i det, eller?

TG: Jamen, jeg havde gjort flere ting. Eller hvis vi siger, at jeg havde muligheden i dag ... vi står i en lignende, eller mere dramatisk, situation i dag.

DR: Hvad vil du så gøre?

TG: **Punkt nr. 1:** Jeg vil lave, hvad vi kalder en Glass-Steagall-bankopdeling; dvs. ligesom Roosevelt gjorde i 1933 under krisen i USA. Dvs., at man deler bankerne i to, og de dele af bankaktiviteterne, der har at gøre med normale indlåns- og udlånsaktiviteter, det lægger vi i én type banker. Alt det, der har at gøre med spekulation, at tjene penge på penge, det skal ligge i nogle andre banker.

DR: Så du vil ikke forbyde det?

TG: Nej, jeg vil kun brand-beskatte det. Fidusen er, at hvis det ligger i nogle andre banker, så når disse ting får problemer; når pludseligt finanssystemet er i krise, så kan jeg redde standardbankerne, som er den mindste del af det. Og jeg behøver ikke redde alt det andet.

DR: Men ville sådan nogen som Lars Sejer ryste i bukserne, hvis du var diktator eller statsminister?

TG: Jeg tror, han allerede har lugtet luntten. Jeg tror, han forsøger at sælge Saxo bank lige nu for tiden, og få nogle penge. Pointen er, at det finansspekulanterne har gjort – inklusive Saxo Bank – det er, at de har haft meget travlt med at købe normale banker op, eller realkreditselskaber, fordi så har de et alibi. Så er der en årsag til at man skal redde dem. Og min motivation for at vi skal opdele det er den samme, nemlig at når de går på r... , og det gør de med jævne mellemrum, så kan vi sige: Lad falde, hvad ej selv kan stå. Lad det gå ned, men vi redder de normale banker, fordi, det

har vi brug for til den normale økonomi.

DR: Det forstår jeg godt Tom, men tilbage til det store projekt over Kattegat, for det koster jo. Det koster os alle sammen kassen. Hvad vil du så gøre, hvor får du pengene fra til det?

TG: Så skaber du simpelthen ... du kan lave en statskredit. Du kan simpelthen lade Nationalbanken udstede penge til nogle bestemte typer projekter, til lav rente, eller ingen rente, hvis man vælger det. 1 – 2 % rente for eksempel. Og sige, at Nationalbanken udsteder kredit i faser til at bygge Kattegatbroen. Så kan vi så betale Kattegatbroen tilbage over de næste 30-50 år, som vi gør med Storebæltsbroen. Vi kan så vælge at sige, i stedet for at gøre det ved brugerbetaling, kan vi måske delvis, ved at lade Nationalbanken udstede kreditten, så bliver det billigere, så kan vi måske sige, at staten skal betale for det. Eller vi kan gøre som med Storebæltsbroen, det vil sige, en del af det kommer bilisterne til at betale for at bruge. Pointen er, at næsten ligegyldigt, hvordan du gør det, så bliver vi rigere af at lave denne her investering. For det er en investering. Det er ikke at bruge penge; det er at opbygge noget for fremtiden.

DR: Det er helt åbenlyst. Må jeg godt lige spørge: er det det mest presserende projekt, eller har du andre store offentlige ting, du ville sætte i gang, hvis du havde magten til det?

TG: Jeg vil sige – for at gå tilbage til det her nu. [Peger på valgplakaten] Her ser vi sådan et stort verdenskort. Her har vi Danmark, Europa, Asien, Afrika. Herovre har vi så Nordamerika. Det er alt sammen forbundet her med nogle linjer. Det er fremtidige infrastrukturkorridorer. Det er højhastighedstog-linjer. Det kan også være andre typer af infrastruktur; det kan også være inklusive veje og alt muligt andet. Det her er, hvad kineserne lige netop nu har gjort til deres hovedprojekt. De kalder det den Nye Silkevej mellem Asien og Europa. Vi siger så, at der er mange andre ting, der

også skal med. Det vil have en effekt. Bygger man sådan noget her, kan man selvfølgelig transportere varer hurtigere, men det er ikke bare det. Det her har samme effekt som Storebæltsbroen. Det her øger produktiviteten i økonomien. Det er ikke bare varer, der udveksles. Det er altså også mennesker, det er også ideer – ligesom den gamle Silkevej. Og det her ... altså størstedelen af jordens befolkning har det ikke, som vi har det i Danmark. De har ikke tilgang til rent vand eller elektricitet, veje, jernbaner, lufthavne. Og når man giver dem det, så øger det værdien af deres aktiviteter enormt. Altså det samme menneske kan pludselig producere meget mere, bare ved at få sådan nogle ting.

DR: Fordi vedkommende ikke skal bekymre sig om, hvor maden kommer fra?

TG: Men også fordi, hvis du ikke har elektricitet, hvis du ikke har vand, kan du ikke lave særligt meget. Og det har Kina, sammen med BRIKS-landene, Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika – de er nu gået sammen og siger: vi udfordrer, i en hvis forstand, den nuværende verdensorden. Den her unipolære verden, hvor USA ...

DR: Altså G7-landene, eller ...

TG: Ja, men og NATO ... med USA i spidsen, og så har man så nogle puddelhunde, som Danmark og Europa, der bare gør, hvad USA vil. Det har ikke gået særligt godt i de sidste par år med det. Det har givet kaos, det har givet krige rundt omkring i verden. Det giver spændinger også med Rusland, Kina, fordi de siger: vi gider ikke det mere. Vi er voksne nationer. Vi skal også være med til at bestemme. Vi vil bestemme over vores egen befolkning, vi vil være med til at bestemme over, hvordan verden kører. Og de har nu sluttet sig sammen, og dermed har de ligesom fået lidt muskler. Bruttonationalproduktet i disse fem lande er næsten ligeså stort som i G7-landene. Det er 40 % af jordens befolkning. Så det vi skal gøre er, at Kina, sammen med de andre lande; men det er Kina, der har pengene. De har

3.000 mia. \$, som de nu er begyndt at investere i infrastrukturprojekter rundt omkring, inklusive i en bank, man lavede, der hed den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank, AIIB, som Danmark gik med i her i marts måned. Det, vi skal sige, det er: vi takker ja til det tilbud. Kina har rakt hånden frem og sagt: skal vi ikke lave et win-win samarbejde, i stedet for konfrontation og krig? Og så skal vi sige: jo, selvfølgelig skal vi det.

DR: Vil det betyde, at vi skulle sige farvel til vores traditionelle samarbejdspartnere og melde os ud af NATO, og hvad har vi?

TG: Altså, det vil nok være en god idé at diskutere, om vi ikke burde have nedlagt NATO, da Sovjetunionen blev opløst. Det ville have løst mange problemer. Det, vi skal sige farvel til lige netop nu, det er konfrontationen med Rusland. Fordi vi i Europa kan ikke overleve denne konfrontation. Tyskerne er allerede enormt presset, også økonomisk.

DR: Det koster enormt mange penge at være uvenner med russerne?

TG: Enormt mange. Men det er ikke bare det. Lige netop nu koster det muligvis også livet for alle sammen. Fordi Rusland er en atommagt. Kina er en atommagt. USA er en atommagt. Og hvis USA kræver, at Rusland og Kina skal lægge sig ned og gøre som USA siger, så sætter de hårdt mod hårdt. Så siger Rusland: jamen, det gør vi ikke. Vi bakker ikke mere. Den tid er ovre. Og hvis det betyder, at vi skal til at vinke med vores atomvåben, så gør vi det. Og det betyder, at punktet, hvor vi ved en fejl, eller ved en bevidst handling, får en atomkrig, faktisk er større i dag end det var under den kolde krig. Og det er ikke kun mig, der siger det her. Fremfor alt militærfolk rundt omkring i verden. De skriver artikler i New York Times, de laver rapporter, hvor de siger: Venner, politikere, Barack Obama! Tag nu lige ... en stesolid, eller et eller andet – det siger de så ikke, men det er det, de mener.

Fordi vi har en situation, hvor vi er tilbage på det, man kalder 'launch on warning'. At man er så mistroisk mod hinanden, altså Rusland er så mistroisk over for Vesten lige netop nu, at de hele tiden holder øje med, om der er et atommissil på vej. Er de her NATO-manøvrer i virkeligheden et røgslør for, at de skal lave et angreb på os? Fordi, de har jo allerede sagt, at Putin er værre end djævelen selv, så hvornår kommer det angreb? Og det vil sige, at hvis de lige pludseligt ser nogle prikker på deres radarskærm – og det kan være en teknisk fejl – så har de 5 minutter til at beslutte, om de skal trykke på knappen. Og dem, der er lidt ældre som jeg, kan huske i 1989: Man drog et lettelsens suk, som kunne høres på den anden side af Atlanten, da Berlinmuren faldt.

DR: Ja, ja.

TG: ... og Sovjetunionen blev opløst. Fordi man følte at den evige angst for, at en eller anden dag, så sker der en fejl. Og så kommer man til at skyde nogen atomvåben af.

DR: Og her 25 år efter, så er ...

TG: Så er vi tilbage! Og det er det, der er så ... Og det er lige netop nu. Altså har man is i maven, må man sige, vi lever i spændende tider. Fordi, at det her er virkelig: På den ene side står vi med muligheden for, at den her konfrontation kan føre til atomkrig og menneskehedens udryddelse, og det er jo helt vanvittigt. På den anden side har vi altså muligheden for, at hele verden, for første gang nogensinde; hele menneskeheden ... altså, tidligere renæssancer var sådan noget lokalt noget ... hele verden pludseligt samarbejder om økonomisk udvikling. Og det er jo helt fantastisk!

DR: Tom, hvis du ikke kommer ind den her gang – det tror jeg, du gør – men hvis du ikke kommer ind, hvor længe bliver du ved? Er du bare sådan en fighter?

TG: Ja, det er jeg. Jeg bliver ved at kæmpe. Spørgsmålet er, hvordan man kæmper. Det kan da godt være jeg skal være

rådgiver til regeringen, eller regeringerne, frem for, måske, at være politiker. Altså lige netop nu så stiller jeg op, fordi der er ingen andre, der vil sige de her ting, som skal siges. Så jeg håber bare, at der er andre, der hjælper mig med at sige dem.

DR: Jeg har prøvet at give dig en lille smule taletid. Og det gav mening, vil jeg lige skynde mig at sige. Det gav mening for mig, det du sagde.

TG: Det lyder godt. Så er der håb.

DR: Så der er nogen derude, der også har fulgt med. Ekstrabladets web-TV's valgmaraton fortsætter nogle timer endnu. Tak til Tom Gillesberg. Tak til Wagner. 'Stem på Wagner, det gavner'. Huh ha. Tak for denne gang.

Rapport fra Schiller Institutets Konference: »Genopbyg verden i BRIKS- æraen«, Paris, 13.-14. juni, 2015

17. juni 2015 – Den 13. og 14. juni var fremtrædende repræsentanter fra tre af de i alt fem lande, der udgør BRIKS (den fem lande er Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) – med samt lande, der er associeret med dem – indbudt til Paris for at tale på en exceptionel, international

Schiller Institut-konference over temaet: »Genopbyg verden i BRIKS-æraen«.

Formålet med konferencen, der samlede omkring 500 mennesker, var at bringe fremskridtets vinde, der nu blæser over BRIKS og deres allierede, til Frankrig og Europa. Dette vil hjælpe Europa med at rejse sig mod en international orden, der ikke har mere at tilbyde ud over en tilbagevenden af Imperier; alles krig mod alle; og den systematiske udplyndring af befolkninger og offentlige goder.

Konferencen angreb skarpt »klimaforandrings«-svindlens udbredelse af Malthusiansk filosofi, og det internationale klimatopmøde (COP21), der i øjeblikket forberedes i Frankrig. Denne Malthusianske filosofi er BRIKS-udviklingens, og resten af verdens, dødsfjende.

Krig – eller fred gennem økonomisk udvikling?

Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, holdt konferencens hovedtale (kommer snarest i dansk oversættelse, -red.), hvor hun skitserede de farer, der ligger foran os. Disse farer er en finanskrisen, der hurtigt kunne blive til en implosion af systemet i takt med, at vi bevæger os nærmere det endelige spørgsmål om den græske krise i slutningen af juni; samt den voksende trussel om krig, inklusive atomkrig, med Rusland og Kina. Kilden til dette krigsfremstød i den angloamerikanske lejr er den neokonservative ideologi, PNAC (Projekt for a New American Century), der proklamerer, at ingen anden magt må være rival til Det britiske Imperiums angloamerikanske, globale magt.

I denne sammenhæng talte fr. LaRouches mand (via video), den amerikanske politiske skikkelse, statsmand og økonom, Lyndon LaRouche, til forsamlingen. I sin tale støttede han den

protest, som tre højtplacerede tyske, politiske personligheder har udtalt: to tidligere tyske kanslere, Helmut Schmidt og Gerhard Schröder, samt den aktuelle udenrigsminister, Frank-Walter Steinmeier – en protest imod det faktum, at kansler Merkel har nægtet at invitere Vladimir Putin til det seneste G7-topmøde.

Fr. LaRouche var imidlertid optimistisk i sin præsentation af BRIKS, den kinesiske præsident Xi Jinpings Nye Silkevej og den Eurasiske Økonomiske Union, som alternativerne til disse farer. Hun bemærkede også, at hendes Institut i de seneste 25 år har bidraget til at bygge disse alternativer ved, siden tiden for Berlinmurens fald, at foreslå en international orden for fred i det 21. århundrede gennem gensidig udvikling – baseret på lanceringen af infrastrukturkorridorer tværs over Eurasien.

Rusland, Kina og Indien

Repræsentanterne for Rusland, Kina og Indien (de tre eneste BRIKS-lande, der var til stede på konferencen, idet Brasilien og Sydafrika ikke kunne sende repræsentanter), gave konferencen en følelig idé om den »polycentriske« verden, fosterlegemet til den nye, mere retfærdige, internationale, økonomiske orden, som de kæmper for. Den er nu ved at manifestere sig i et åndeløst tempo. Irans ambassadør til Frankrig, Hans Excellence Ali Ahani, sendte også et budskab, der indikerede, at Irans Islamiske Republik er »villig og rede til at samarbejde med BRIKS-landene for at bidrage til at hjælpe med og samarbejde om løsningen af regionale og globale problemer«.

I april måned tiltrådte Rusland som udøvende præsident for BRIKS, og hr. Leonid Kadyshev, ministeriel rådgiver ved den Russiske Ambassade i Paris, opregnede de prioriteringer, som det russiske præsidentskab vil annoncere på det kommende

BRIKS-topmøde i Ufa (Rusland) den 9. og 10. juli.

Før topmødet træder sammen, vil den Nye Udviklingsbank (NDB) og Valutareservefonden (Contingent Reserve Arrangement (CRA)), der blev vedtaget på topmødet i Fortaleza i 2014, blive lanceret, eftersom processen med ratificeringen »går godt«, rapporterede han. En køreplan, der definerer præcise investeringer i infrastrukturprojekter, såvel som også en ny samarbejdsakse inden for områder som »udvinding af mineraler, energi og kommunikation«, vil blive vedtaget.

Professor Shi Ze fra Kinas Institut for Internationale Studier gennemgik dernæst Kinas Nye Silkevejs forskellige mål: løsningen af interne, økonomiske ubalancer mellem landets østlige og vestlige regioner, og forbedringen af landets udenrigshandel med dets vestlige naboer (Centralasien, Indien og Rusland). Dette kan være med til at bidrage til at imødekomme de store energibehov, Kina har for at kunne udvikle sig. Men den samme strategi med »Ét bælte, en vej« er samtidigt også Kinas bidrag til verden i traditionen efter Konfutse (Confucius): gennem »udviklingen af det eurasiske kontinent at skabe ... et nyt lokomotiv for vækst i verden«, og at »styrke fred og verdensomspændende sikkerhed«.

Dernæst fulgte et vigtigt bidrag fra den tidligere indiske ambassadør Viswanathan, seniorforsker ved Observer Research Foundation, der er koordinator for alle dens aktiviteter, som har relation til BRIKS. I betragtning af, at BRIKS repræsenterer 25 % af verdens BNP, men kun 11 % af stemmerettighederne i IMF, fordømte han den »totalt anakronistiske karakter ... af IMF, Verdensbanken og FN's Sikkerhedsråd.«

Snarere end blot at aspirere til en bedre orden, er BRIKS nu blevet en aktiv kraft, der sætter den internationale dagsorden med henblik på, at denne orden skal manifesteres i livet. To eksempler er skabelsen af NDB og CRA, som hr. Viswanathan henviste til som de første globale institutioner i 200 år, der

er skabt uden Vestens medvirken.

Fremtiden »ser lys ud« for BRIKS, sagde han, men tilføjede imidlertid, at »BRIKS er under udarbejdelse og ikke et færdigt produkt«.

De to konferencedage med intense diskussioner involverede hundreder af franskmænd og delegationer fra Tyskland, Danmark, Sverige, Spanien, Italien, Australien, Polen, Rumænien, Rusland, Kina og Peru, og andre lande. Deltagerne forstod, at de ikke deltog i en ordinær konference, men snarere deltog i en igangværende, international kamp for deres egen, og den menneskelige arts, overlevelse. Mange besluttede sig til at blive aktivt involveret, og blive skabere af deres egen skæbne.

Se hele konferenceprogrammet her.

Se introduktion til konferencen (indbydelsen) her.

Se Lyndon LaRouches meget åbenhjertige tale her.

...

Helga Zepp-LaRouches hovedtale (på dansk) kommer her på hjemmesiden i løbet af fredag.

Vi rapporterer løbende fra de vigtigste, enkelte taler.

Stay tuned (-red.)

Lyndon LaRouche: Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er Tysklands rolle – Tyskland kan forhindre en atomkrig.

Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er imidlertid spørgsmålet om Tyskland: Hvis de ledende kræfter i Tyskland kan overtale Merkel væk fra den kurs, hun hidtil har fulgt, eller hvis hun indvilliger i at acceptere en sådan handling, så er der kræfter i Tyskland, der nu er disponeret for at forhindre enhver militær konflikt mellem Rusland og Tyskland.

LaRouches video-indlæg på Schiller Instituttets Konference i Paris, 14. juni 2015:

LYNDON LAROUCHE: Jeg er, som I ved, Lyndon LaRouche, og jeg taler fra Virginia, USA, om de begivenheder, der nu finder sted i Frankrig. Min hustru, Helga, har interveneret for at bringe mig i denne rolle. Jeg er sikker på, at vi også vil have andre repræsentanter i Frankrig for at deltage i dette program.

Det afgørende spørgsmål i Europa netop nu er imidlertid spørgsmålet om Tyskland: Hvis de ledende kræfter i Tyskland kan overtale Merkel væk fra den kurs, hun hidtil har fulgt, eller hvis hun indvilliger i at acceptere en sådan handling, så er der kræfter i Tyskland, der nu er disponeret for at forhindre enhver militær konflikt mellem Rusland og Tyskland.

Den særlige betydning af denne handling fra Tysklands side er, at Tysklands økonomi har en meget speciel værdi i dag. På trods af alle de problemer, som den tyske nation lider under mht. økonomiske problemer osv., så har Tyskland stadig en førende gyldighed mht. økonomi i Europa. Hvis lederne af den tyske økonomi, i modsætning til, hvad Merkel hidtil har gjort, faktisk ville udøve deres indflydelse, så ville Tyskland faktisk tage skridt, der i realiteten ville forhindre en militær konflikt mellem Europa, eller mere specifikt, Tyskland og Rusland. Det ville efter al sandsynlighed være tilstrækkeligt til at sabotere ethvert forsøg på at udbrede en global atomkrig af den art, som det britiske system, og dets håndlanger Obama, i øjeblikket gør kraftigt fremstød for.

De, der nu befinder sig i Frankrig eller deltager i det, der nu finder sted i Frankrig, bør iagttage dette omhyggeligt, for det er i alles interesse. For skulle en generel atomkrig blive lanceret, og den ville blive lanceret under Barack Obamas regi, præsidenten for De forenede stater, så ville følgerne sandsynligvis blive varige.

Måske ville nogle mennesker overleve, men det samfundssystem, som vi har kendt frem til i dag, ville blive totalt forandret, og for det meste tilintetgjort.

Det er derfor ekstremt vigtigt, at vi bryder forsøget på at bruge Europa, eller europæiske nationer, til selv at spille rollen i deres egen ødelæggelse. Og den nation frem for andre, der er bedst egnet til at gøre det, ville være visse ledende skikkelser i Tyskland, der simpelt hen handler på basis af at forsvare den tyske økonomi. Det ville være et tilstrækkeligt motiv til at stoppe det, Obama er i færd med at gøre, hvis folk i USA ville følge trop.

Hvis vi ikke lykkes i denne retning, eller i noget tilsvarende dette, så er der ingen tvivl om, at det meste af menneskeheden ville forsvinde, og forsvinde meget pludseligt. Det ville ikke blive nogen lang krig, i den måde den blev udkæmpet på; den

ville være hurtig og massivt destruktiv; mere destruktiv end noget, man før har kunnet forestille sig. Det ville komme pludseligt, og planeten, for så vidt som mennesker i dag forstår det, ville være færdig.

Og jeg arbejder på dette spørgsmål herfra. Jeg arbejder også på at forsøge at anspore folk i andre dele af verden til at indse, at nogle af dem, der har anset mig for at være en form for autoritet i disse spørgsmål, måske kunne respondere til det, jeg siger. Og hvis de gør det, og de tager skridt til de handlinger, som jeg har foreslået, at vi tager skridt til at sikre, at Obama forhindres i at lancere en generel krig, af Det britiske Imperium, men under Obama, at lancere en generel krig, der er ved at varme op lige nu; hvis vi stopper dette, kan vi redde civilisationen. I modsat fald har vi meget dårlige chancer.

Så det er her, hvor jeg tror jeg ville opfordre dem, der deltager i forløbet i Frankrig lige nu, til fra de forskellige nationer, der deltager, at bidrage ved at antage dette synspunkt, at vi, forhåbentlig med hjælp fra ledende kræfter i Tyskland, må finde måder til at tage skridt til at bryde den blok, der forsøger at forene hele Vesteuropa, og flere endnu, i et enkelt angreb på Rusland.

Rusland vil besvare et angreb, nådesløst, og med stor effektivitet. Men det ville være et Rusland, der bogstavelig talt ville ofre sin egen eksistens for at besejre de dele af planeten, der forsøgte at ødelægge Rusland i særdeleshed, men også civilisationen som helhed.

Denne britisk/Obama-forbindelse er den største trussel mod menneskeheden i vores hidtidige historie, og der kan ikke, blandt nogen kompetente analytikere, herske tvivl om at erkende, at dette er, hvad vi har for os. At, med mindre der indtræffer en forandring, så er de kommende uger, fra nu at regne, signalet til udslettelsen af størstedelen af menneskeheden. Og det er, hvad jeg taler om, og jeg har ret,

og det er vigtigt.